PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3531 | Miercuri 29 februarie 1956 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

N. Vălmaru: Cînd turnătoriile se prefac în laboratoare... (pag. 2-a).

Însemnări: Mai aproape de sarcinile actuale ale științei istorice! (pag. 2-a).

Note bibliografice: M. Pop — Din activitatea criticii noastre literare (pag. 2-a).

Scrisori către „Scînteia": Ion Petrescu — Ce ne împiedică să folosim mai bine mașinile (pag. 2-a).

Viața de partid: I. Stroe — Deputații sfatului la lucru — *Din experiența unui instructor raional* (pag. 3-a).

Pe teme economice: M. Angelescu — Reducerea continuă a prețului de cost — sarcină principală a oamenilor muncii (pag. 3—4).

Scrisoare din Paris: Georges Soria — Politica africană a noului guvern francez la răscruce (pag. 3-a).

Deschiderea Conferinței pentru elaborarea proiectului de statut al agenției internaționale pentru energia atomică (pag. 4-a).

Dezbaterile din Camera Comunelor privind politica externă a guvernului britanic (pag. 4-a).

Guvernul Adenauer a intrat într-o perioadă de criză — *Declarația liderului social-democrat Ollenhauer* (pag. 4-a).

Să intensificăm munca de agitație în campania electorală!

„Țara se pregătește de alegeri". Oamenii muncii din patria noastră, alegătorii, înțeleg prin aceasta o intensă activitate de muncă și de educație politică, de activitate obștească și culturală, pe care întregul popor o desfășoară cu entuziasm în întîmpinarea alegerilor pentru sfaturile populare.

Actuala campanie electorală dovedește o creștere însemnată a conștiinței maselor, o creștere a interesului manifestat de alegători pentru conducerea treburilor de stat și dorința lor de a activa efectiv în vederea înfăptuirii politicii partidului și guvernului nostru. Interesul crescînd al maselor pentru buna gospodărire a regiunilor, raioanelor, orașelor și satelor patriei noastre își găsește expresia în participarea activă a alegătorilor la pregătirea alegerilor pentru sfaturile populare. Peste 1.700.000 cetățeni au luat parte la adunările pentru propunerile de candidați; aproape 139.000 cetățeni au luat cuvîntul și și-au spus părerea despre candidați, despre munca acestora și sarcinile ce revin cetățenilor pentru îmbunătățirea activității gospodărești în circumscripția electorală respectivă.

Alegătorii din patria noastră sînt obișnuiți — pe baza educației primite de la partid — să fie participanți activi la alegeri, să discute problemele politice și să muncească cu entuziasm pentru îmbunătățirea activității gospodărești-edilitare. Datoria organelor și organizațiilor de partid este de a satisface această dorință pe deplin justificată a maselor de alegători desfășurînd o largă muncă politică pentru explicarea politicii partidului, pentru popularizarea istoricelor hotăriri ale Congresului. Munca politică în această campanie electorală trebuie să mobilizeze masele de oameni ai muncii la lupta pentru înfăptuirea hotăririlor celui de-al II-lea Congres al partidului în domeniul industriei și agriculturii; să asigure o permanentă îmbunătățire a activității sfaturilor populare, prin antrenarea maselor la rezolvarea problemelor gospodărești-edilitare, economice și social-culturale.

Munca politică de masă trebuie să ducă la întărirea legăturilor partidului cu masele și în același timp să-i convingă pe alegători ca, în cunoștință de cauză, să-și dea votul pentru candidații F.D.P. — candidații partidului și ai întregului popor muncitor.

În întreprinderile din raionul 23 August din Capitală, munca politică de masă specifică campaniei electorale este strîns legată de lupta pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, buna folosire a utilajului tehnic și extinderea experienței înaintate, astfel ca fiecare întreprindere să întîmpine alegerile pentru sfaturile populare cu noi succese în producție.

Mai sînt doar 11 zile pînă la alegeri. În aceste zile, munca politică de masă în întreprinderi, instituții, cartiere și sate în întîmpinarea alegerilor trebuie să capete o și mai puternică dezvoltare, să fie mai plină de conținut, mai operativă și concretă.

Organizarea unei bune munci politice de masă, strîns legate de problemele politice și de sarcinile gospodărești concrete, depinde în mare măsură de grija pe care o au organele și organizațiile de partid pentru completarea numărului agitatorilor și pentru pregătirea acestora. Experiența a dovedit că cele mai bune rezultate în desfășurarea muncii politice în campania electorală le-au obținut acele organe și organizații de partid (de pildă, regiunea Baia Mare), care au selecționat și folosit ca agitatori tovarăși bine pregătiți, cu experiență în munca politică de masă, fruntași în producție și fruntași ai recoltelor bogate, membri de partid, utemiști, femei, membri ai sindicatelor. Este complect greșită concepția Comitetelor orășenești de partid Tîrgoviște și Sibiu care consideră că munca politică de masă poate fi desfășurată de tovarăși mai slab pregătiți, pe motiv că aceștia sînt mai puțin ocupați. Este necesar ca în perioada care a mai rămas pînă la alegeri și în ziua alegerilor să participe la munca de agitație în circumscripțiile electorale și în jurul secțiilor de votare activiștii de partid cu munci de răspundere.

Experiența campaniilor electorale trecute a dovedit că în preajma alegerilor este necesar să fie numit cîte un tovarăș — activist de partid bine pregătit și cu experiență — care să coordoneze activitatea tuturor agitatorilor repartizați în circumscripțiile electorale din raza unei secții de votare, pe întreaga durată a campaniei electorale.

În raionul Stalin, din Capitală, activitatea agitatorilor din întreprinderi și instituții repartizați în cartiere este organizată în cadrul circumscripțiilor electorale, fiecărui agitator fiindu-i repartizate — după specific, în cadrul aceleiași circumscripții electorale — un anumit număr de case pentru munca de lămurire.

Folosirea acestui sistem de organizare a muncii de agitație și extinderea lui în toate orașele și satele țării va crea condițiile strîngerii legăturilor dintre alegători și același agitator.

Pentru intensificarea muncii de agitație în perioada scurtă care a mai rămas pînă la alegeri este necesar ca agitatorii să meargă pe teren, de cîte trei ori pe săptămînă — de două ori în zilele de lucru și odată duminica. Trebuie combătută practica acelor comitete orășenești și raionale de partid, de pildă, Arad, Botoșani, Pogoanele, care trimit agitatorii pe teren la întîmplare, fapt care face ca unii alegători să fie vizitați de mai mulți agitatori iar alți alegători să nu fie vizitați deloc. Pentru ca discuțiile dintre agitatori și alegători să fie interesante este necesar să fie stimulată inițiativa și experiența fiecărui agitator, astfel ca aceștia să vorbească alegătorilor atît despre problemele politice interne și internaționale, cît și despre activitatea gospodărească a sfaturilor populare.

Agitatorii trebuie să acorde o atenție deosebită sezisărilor și propunerilor făcute de alegători și să se ocupe personal de rezolvarea lor. A procedat foarte bine Comitetul raional de partid Lenin, din Capitală, care a luat măsuri să centralizeze și, împreună cu organele de stat, să se ocupe de sezisările și propunerile făcute de alegători prin agitatori, astfel ca agitatorii să poată da în scurt timp rezultatul și să mobilizeze pe cetățeni la rezolvarea acestor propuneri.

Îmbunătățirea continuă a muncii politice de masă depinde în mare măsură de atragerea organizațiilor de masă. Trebuie subliniat faptul că în unele raioane și orașe organizațiile U.T.M. cufundate în treburi interne de organizație participă într-o insuficientă măsură la munca politică în campania electorală.

Zecile de mii de întîlniri, care au loc în întreaga țară între candidați și alegători, constituie un mijloc important de desfășurare a muncii politice de masă. La o asemenea întîlnire din comuna Bogdand, raionul Cehul Silvaniei, s-au organizat discuții interesante despre foloasele muncii în întovărășirea agricolă. Chiar a doua zi, 11 țărani muncitori au făcut cerere pentru intrarea în întovărășirea agricolă. Trebuie spus însă că în unele raioane, de pildă, Caracal, Mediaș, Giurgiu, întîlnirile între candidați și alegători se desfășoară în mod formal.

Întîlnirile între candidați și alegători trebuie să aibă un accentuat caracter de lucru. Candidatul trebuie să explice politica partidului și, împreună cu alegătorii, să dezbată munca sfaturilor populare și problemele gospodărești ale circumscripției, să stabilească posibilitățile practice, locale, pentru buna gospodărire și înfrumusețare a satelor și orașelor.

Alegătorii din patria noastră s-au obișnuit ca și în zilele premergătoare alegerilor să găsească la „Casa alegătorului" un program bogat: conferințe, manifestări artistice, întîlniri cu fruntași în producție, lămuriri în legătură cu alegerile, broșuri despre viața noastră nouă etc. În orașul Ploești, de pildă, datorită grijii manifestate de comitetul orășenesc de partid, la activitatea „Caselor alegătorilor" participă regulat mii de alegători. Oare se poate spune același lucru despre felul cum se ocupă de „Casele alegătorilor" Comitetul orășenesc de partid Hunedoara? Cu părere de rău, nu! Din cele patru „Case ale alegătorilor" care au fost înființate în oraș, trei stau închise majoritatea timpului, iar a patra nu are nici un program de activitate.

E bine ca timpul scurt care ne mai desparte de ziua alegerilor să fie folosit din plin, zi de zi, pentru a ridica la un nivel și mai înalt activitatea căminelor culturale, cluburilor, colțurilor roșii și a cercurilor de citit, a gazetelor de perete și a stațiilor de radioficare, precum și a celorlalte mijloace ale muncii politice de masă. În această perioadă e necesar să se facă repartizarea echipelor culturale și a brigăzilor artistice de agitație pe secții de votare în vederea zilei alegerilor.

Agitatorilor și în special organizațiilor U.T.M. le revin sarcini importante pentru justa folosire a materialului de agitație vizuală și de propagandă electorală, pentru difuzarea lui către alegători și afișarea la locurile cele mai vizibile și aglomerate.

Presa centrală și locală are datoria să intensifice publicarea de materiale în legătură cu activitatea desfășurată în întîmpinarea alegerilor; să oglindească multilateral întîlnirile între candidați și alegători; să popularizeze cele mai bune metode folosite în munca de agitație și să lupte pentru extinderea lor; să critice lipsurile existente.

Organele și organizațiile de partid au datoria să muncească neîntrerupt pentru ca alegerile să fie expresia avîntului politic și în producție al maselor, să aibă caracterul unei adevărate sărbători, așa cum o doresc milioanele de cetățeni ai țării noastre.

Întoarcerea delegației Partidului Muncitoresc Romîn care a participat la lucrările Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

Marți la amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Moscova, delegația Partidului Muncitoresc Romîn care a participat ca invitată la lucrările celui de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Din delegație au făcut parte tovarășii: Gh Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Miron Constantinescu și Petre Borilă.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii: Chivu Stoica, Al. Moghioroș, Emil Bodnăraș, C. Pîrvulescu, Al. Drăghici, N. Ceaușescu, D. Coliu, L. Sălăjan, L. Răutu, Șt. Voitec, Al Bîrlădeanu, J. Fazekaș, I. Cozma, Ghizela Vass, Fl. Dănălache, A. Mălnășan și alții.

Au asistat I. I. Horoșilov, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei. (Agerpres)

MARTIE 11 ALEGERILE PENTRU Sfaturile populare

Țara se pregătește de ALEGERI

Candidata ascultă propunerile și sugestiile alegătorilor

În circumscripția electorală nr. 60 din raionul Stalin din București a fost propusă drept candidată în alegerile de deputați pentru sfaturile populare gospodina Maria Săveanu. Diferitele acțiuni pe care sfatul popular raional le-a inițiat în cartier au fost sprijinite de tov. Maria Săveanu.

În aceste zile, premergătoare alegerilor, candidata Maria Săveanu s-a întîlnit cu alegătorii din circumscripția sa discutînd pe larg problemele gospodărești ale cartierului și felul în care cetățenii pot contribui în mod concret la îmbunătățirea activității sfatului popular raional. Numeroasele propuneri și sezisări făcute de cetățeni cu ocazia acestei întîlniri au și fost aduse la cunoștința comitetului executiv.

Totodată, în întîmpinarea Zilei Internaționale a Femeii, candidata a invitat un grup de gospodine cu care s-a sfătuit asupra acțiunilor obștești ce urmează a se înfăptui în săptămînile următoare. Printre problemele discutate au fost acelea privind păstrarea mai bună a fondului de locuințe, extinderea cercurilor de citit, înființarea unei biblioteci și altele.

În clișeu: Candidata Maria Săveanu discutînd cu invitatele sale.

Candidații în mijlocul alegătorilor

Inalta răspundere a deputatului

SUCEAVA (coresp. „Scînteii"). — În după-amiaza zilei de 25 februarie, în sala „Ciprian Porumbescu" din orașul Suceava, tovarășul Mihai Gavriliuc, membru al C. C. al P.M.R., s-a întîlnit cu alegătorii din circumscripția electorală regională nr. 33. Printre aceștia erau numeroși muncitori, intelectuali, tineri, militari, gospodine, activiști de partid și de stat. Alegătorii au arătat că sfaturile populare din regiune au dobîndit experiență în muncă, iar cadrele lor au reușit să cunoască problemele concrete ale activității gospodărești și ca atare să contribuie la o serie de remarcabile realizări. Un mare rol l-a avut conducerea de către partid a sfaturilor populare. În regiune s-a înființat Combinatul alimentar din Burdujeni, a luat ființă spitalul T.B.C. și două ambulatorii, s-a amenajat și s-a dat în folosință Casa de cultură „Ciprian Porumbescu". De asemenea, în orașul Suceava și în cartierul Ițcani s-au construit mai multe blocuri muncitorești, s-a amenajat parcul muncitoresc din orașul Suceava, s-au pavat o serie de străzi și multe altele. În cadrul întîlnirii cu alegătorii, s-a arătat că persistă încă slăbiciuni în unele domenii ale muncii sfaturilor populare datorită insuficientei mobilizări a resurselor umane și materiale. Tov. Elisabeta Casian, secretara organizației de bază din cartierul Zamca, a criticat sfatul popular orășenesc pentru că nu se îngrijește de salubrizarea cartierului, de buna funcționare a băii comunale.

Tov. Argatu Ghizela a arătat că o serie de clădiri naționalizate nu sînt bine întreținute. Multe din ele au nevoie de reparații, dar acestea se amînă de la o lună la alta.

În cadrul întîlnirii cu candidatul lor, mulți cetățeni din circumscripție au făcut o serie de propuneri prețioase. Așa, de pildă, tov. Marcu Moraru a propus ca pe strada Ilie Pintilie să se deschidă un magazin alimentar, iar tov. Nicolae Făgetu a propus să se lumineze șoseaua Suceava-Ițcani, pe care este un trafic intens. Tov. Hancă Șura a propus să se ia măsuri pentru înființarea unor farmacii în cartierele mărginașe ale orașului.

În cuvîntul său, tov. Gavriliuc Mihai a subliniat marea importanță pe care o au alegerile de deputați pentru sfaturile populare, în vederea ridicării la un nivel mai înalt a activității organelor locale ale puterii. El a vorbit apoi despre înaltul spirit de răspundere care trebuie să caracterizeze pe viitorii deputați, slujitori neobosiți ai intereselor poporului muncitor. Cetățenii trebuie să fie exigenți față de alesul lor, să-i ceară să facă periodic dări de seamă despre activitatea depusă și în lumina faptelor, a realizărilor dobîndite, să judece dacă a meritat încrederea acordată, dacă s-a achitat cu cinste de sarcinile încredințate.

Întîlnirea s-a încheiat cu un frumos program de cîntece și dansuri executate de ansamblul artistic regional „Ciprian Porumbescu".

Indemn spre noi succese în munca gospodărească

Aproape 100 de cetățeni din cartierul Muncii au venit duminică dimineața la Casa alegătorului „1 Mai" din Bariera Vergului pentru a sta de vorbă cu candidatul lor din circumscripția electorală orășenească nr. 185, tov. Nicolae Bădescu, președintele Comitetului de stat pentru arhitectură și construcții. Candidatul a subliniat că realizările dobîndite de poporul muncitor pe linia industrializării socialiste, a transformării socialiste a agriculturii și a ridicării nivelului de trai al populației oglindesc forța și vitalitatea orînduirii democrat-populare, care se bucură de dragostea și sprijinul neprecupețit al oamenilor muncii.

În continuare, tov. Nicolae Bădescu a evocat aspectul pe care-l prezenta cartierul Muncii în anii regimului burghezo-moșieresc: case dărăpănate din chirpici, cîrciumi la tot pasul, gropi imense de gunoi, bălțoace și străzi înfundate. Azi cartierul a renăscut, a căpătat un aspect cu totul nou. De o parte și de alta a frumosului bulevard din cartier se înalță case noi, magazine spațioase, cămin cultural, dispensar, bibliotecă. În raionul Tudor Vladimirescu s-au electrificat în ultimii doi ani 171 străzi, s-au deschis unități ale industriei locale, peste 80 unități comerciale, s-au înființat două policlinici pentru copii și s-au amenajat grădini pe o suprafață de 32.280 m.p. Toate acestea reprezintă doar un început — în care se fac simțite și destule lipsuri. Nu întotdeauna sfatul popular a acționat ca un bun gospodar, nu întotdeauna a folosit toate mijloacele care-i stăteau la dispoziție pentru a face să rodească inițiativa cetățenilor. Avem putința, cu sprijinul maselor, să desfășurăm o muncă de mai mare amploare în folosul cartierului și al oamenilor care-l locuiesc — a spus în încheiere vorbitorul.

Cei care au luat cuvîntul la această întîlnire au arătat că la 11 martie vor vota pe candidații Frontului Democrației Populare, fii vrednici ai poporului muncitor, în dorința de a contribui la îmbunătățirea necontenită a activității organelor locale ale puterii. Vorbitorii au arătat că uneori comitetul executiv obișnuiește să se oprească, „la jumătatea drumului", cum a procedat cînd a fost vorba de asfaltarea străzii Theodor Speranță.

Muncitoarea Georgeta Pandele a arătat de asemenea că lucrările de pavare a străzii Lupiței, unde locuiește, au fost începute și apoi abandonate. Tov. Călinescu Traian, proiectant la uzinele „23 August", a propus deschiderea unui centru de lapte în cartier și înființarea unui nou magazin de produse alimentare. Tov. Gh. Diaconu a propus înființarea unei grădinițe pe un loc viran de pe strada Blaj. Alegătorii au mai propus lărgirea rețelei de apă potabilă și de canalizare, îmbunătățirea activității I.L.L. raional, precum și inițierea unor acțiuni de masă pentru curățenia și înfrumusețarea cartierului.

Consfătuirea a fost însuflețită și rodnică în rezultate.

Votează pentru întîia oară

— Să ai optsprezece ani împliniți, toate căile să-ți fie deschise, e o mare fericire!

În curînd veți vota pentru prima oară în viață.

— Nu-i puțin lucru! Unora vi se pare firesc că v-a venit timpul să votați, după cum firesc vi s-a părut să fiți îndrumați și sprijiniți de către muncitorii mai calificați, să vă însușiți tehnica înaintată, să mergeți la bibliotecă sau la clubul întreprinderii, să faceți sport sau să primiți la muncă egală salariu egal cu muncitorii vîrstnici...

Dacă vi se pare că a fost întotdeauna așa, apoi vă înșelați...

Aceste cuvinte le-a rostit deunăzi maistrul Costache în fața unui grup de tineri de la secția radio a întreprinderii „Electromagnetica".

Povestind, maistrul retrăiește parcă momente din vremi de mult apuse. Șapte frați, șapte copii de îmbrăcat, șapte guri de hrănit în casa părintească. Care mai de care se întrecea să „recruteze" vreo pereche de ghete scofîlcite, vreo treantă de haină zdrențuită de bunici, fără s-o lase să-și facă stagiul la „reformă". Foamea, hainele petec pe petec, goana părinților după pîine și-au pus pecetea pe primii lui ani de viață. Taică-său a muncit cît a muncit, s-a îmbolnăvit și a murit. Copiii nici nu și-au trăit copilăria. A căutat fiecare să cîștige o bucată de pîine. El, maistrul de acum, a intrat ucenic la un atelier. Ceilalți — pe unde au putut. Nici nu mai apucau să vorbească unul cu altul. Seara, toți cădeau într-un somn de plumb.

În copilăria noastră, spune cu vocea-i domoală maistrul — n-au încăput palate pionierești, nici tabere însorite la munte sau la mare. Bucurii, doar atunci cînd aveam ce îmbuca sau încălța. Drepturi, nici nu știam bine ce sînt ulea. Somajul era în floare. Eram plătiți mai prost decît cei vîrstnici și pentru te miri ce eram dați afară. De votat n-aveam dreptul, pasămi-te fiindcă nu eram destul de „copți". În fabrică nu se uita însă nimeni dacă eram „copți" sau „necopți"... Storceau din noi și ultima picătură de vlagă.

Nu știu ce a mai gîndit fiecare tînăr, după discuția cu maistrul.

Gîndurile omului nu cunosc hotar și nu le poți urmări întotdeauna ca în oglinda clară a unui lac. Un singur lucru e limpede: în zilele ce au urmat, succesele în muncă ale tinerilor au crescut. Producția a sporit. În ianuarie, de exemplu, tinerii au depășit norma cu 100% și la aceasta a contribuit fiecare, și Păiș, și Francisc, și Mateescu. Pînă la sfîrșitul lui februarie ei trebuiau să asambleze 4.000 de aparate de radio. Le-au dat ghes inimile să dea mai mult, că doar is tineri, sînt utemiști, iar munca lor e o mică părticică din munca mare a tuturor. Planul zilnic și-l depășesc regulat.

Era într-o după-amiază, cîteva zile mai tîrziu. Vîntul sufla cu putere ridicînd în vîrtejuri trîmbe de omăt. Pe o asemenea vreme e o plăcere să te afli la clubul întreprinderii. Căldura de acolo, muzica de la radio, cărțile frumos aliniate în rafturi, ziarele și revistele de pe masă, jocul de șah, totul te îmbie să rămîi. În această după-amiază de iarnă s-au întîlnit la club Ion Păiș, Nicu Mateescu și Ion Francisc. Nicu, rezemat de speteaza scaunului, cuprins de cu privirea o pagină întreagă a „Scînteii tineretului", deasupra căreia stătea aplecat Păiș.

— Ți-amintești de cuvintele maistrului? — întrebă Păiș. Ia privește aici.

Ochii lui Nicu lunecă din nou pe foaia de ziar. În josul ei, un titlu: „Noutăți despre tineretul lumii". Citește cu înfrigurare: „Universitatea din Madrid a fost închisă". În cadrul ciocnirilor dintre poliție și studenți, au fost răniți 10 studenți, iar alți au fost arestați!... Alături, un alt articol: „Cum a fost ucis tînărul cipriot Ialluris".

Tînărul a fost împușcat de un soldat englez. Tînărul ucis avea numai 18 ani. Virsta lui!

Acel tînăr cipriot lupta pentru drepturi, pentru drepturile sale și ale poporului său — gîndi Nicu.

Își privi tovarășii. Nu! Tineri ca el, ca Păiș sau ca Francisc nu se pot bucura în nici o țară capitalistă de drepturile de care se bucură tineretul nostru.

Acum, Păiș e student la Institutul politehnic. La sfîrșitul celui de al doilea cincinal va fi inginer. Francisc Ion dorește să se înscrie la cursurile unei școli medii tehnice. Nicu Mateescu — să devină un muncitor cît mai bun, mai calificat. Pentru ei nu există teama zilei de mîine, frica de șomaj. Acum, ei, și ca ei atîția tineri din țara asta, se pregătesc să voteze pentru întîia oară. Ei știu că votează candidați ai Frontului Democrației Populare. Ei știu că aceștia nu-s nici bancherii, nici industriașii, nici primarii de ieri. Sînt muncitori vrednici, cum e comunistul Eduard Ștefănescu, fruntaș în muncă la secția telefonie, sau Anghel Tenfil, de la secția produse de larg consum, ori tineri ca ei, ce-i drept ceva mai în vîrstă, utemiști și neutemiști.

În votul lor, tineru își pun mari speranțe. Ei votează scrutind mindri anii ce vin, anii noului cincinal de rodnice și minunate înfăptuiri.

D. MINCULESCU

Ziua alegerilor se apropie. Au mai rămas 11 zile pînă cînd cetățenii patriei noastre vor vota pentru alegerea deputaților în sfaturile populare regionale, orășenești, raionale și comunale.

Verificați fără întîrziere dacă ați fost înscriși în listele de alegători. Dacă din greșeală ați fost omiși din aceste liste, faceți deîndată întîmpinare la comitetul executiv al sfatului popular respectiv, cerînd să fiți înscriși.

Pe căile progresului tehnic

Mașini și motoare perfecționate

REȘIȚA (red. ziarului „Flamura Roșie"). — Colectivul Combinatului metalurgic Reșița produce numeroase agregate de înaltă tehnicitate. Printre aceste produse se numără și turbinele de intervenție de 100 kW pentru centralele electrice. Acestor turbine li s-au adus, în ultimul timp, o serie de îmbunătățiri. De pildă, au fost modificate ajutajele și a fost pus la punct sistemul de reglare a turației, prin construirea unui nou tip de regulator. Datorită modificărilor aduse, puterea nominală a turbinei a crescut cu peste 50%.

În planul de producție al combinatului se prevede realizarea, în luna aprilie, a turbinei reconstruite A.C.-3 de 300 kW. Un colectiv alcătuit din inginerii Radu Băncescu, Alexandru Bitang și alții au adus o serie de modificări importante la aceste agregate, ținîndu-se seama de ultimele realizări ale tehnicii în acest domeniu; prin aceasta, randamentul turbinei a crescut cu 3%, iar numărul de piese și greutatea agregatului în ansamblu s-au redus simțitor.

Nu demult, colectivul combinatului a introdus în fabricație un nou agregat: pompa de condensat aburi pentru turbinele de 300 kW.

Piese mari turnate în forme crude

HUNEDOARA (coresp. „Scînteii"). — La turnătoria de fontă a Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu Dej" din Hunedoara, echipa condusă de turnătorul Speriosu Ioachim folosește pentru prima dată în țară metoda de turnare a pieselor mari în forme crude, obținînd succese deosebite.

Lucrînd după această metodă, la turnarea plăcilor de protecție de la gîtul furnalului, această echipă a redus timpul de execuție la fiecare placă cu 50%. În ultimul timp echipa a început să folosească această metodă și la turnarea segmenților de răcire. În primele 25 de zile ale lunii februarie, echipa turnătorului Speriosu Ioachim și-a depășit sarcinile de plan cu 20%. Pînă în prezent echipa n-a avut nici un rebut.

Perfecționează tehnologia producției

PLOEȘTI (coresp. „Scînteii"). — În toate secțiile uzinei de utilaj petrolifer „1 Mai" Ploești se desfășoară o susținută acțiune în vederea sporirii productivității muncii. Maiștrii strungari Mihai Vernescu și Gheorghe Manoliu de la secția mecanică nr. 3 au pus în practică o matriță pentru presarea axelor cu guler, închizînd astfel forjatul liber. În modul acesta se scurtează cu 80% timpul de lucru și se realizează economii de peste 18.700 lei. Deosebit de important este și dispozitivul semi-automat de prins role în timpul strunjirii, dispozitiv construit de maistrul tehnolog Ion Ungureanu, Laureat al Premiului de Stat. Cu ajutorul acestui dispozitiv se reduce timpul de strunjire a unei role de la 1 minut la numai 10 secunde.

Cum muncim pentru formarea de tarlale în raionul Carei

Raionul Carei are un pronunțat caracter agricol. De aceea munca comitetului raional de partid este îndreptată îndeosebi spre transformarea socialistă a agriculturii și sporirea producției la hectar. În prezent sectorul socialist reprezintă numai 25% din suprafața agricolă a raionului. Acest lucru se datorește faptului că noi n-am muncit cu destulă perseverență pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Congresul partidului a pus sarcina ca, la sfîrșitul cincinalului, sectorul socialist al agriculturii să devină precumpănitor ca suprafață și producție-marfă. În raionul nostru sînt toate condițiile ca, pînă la sfîrșitul celui de-al doilea cincinal, sectorul socialist să cuprindă 90% din suprafața agricolă a raionului. Avem numeroase gospodării colective cum sînt cele din Berveni, Tiream, Petrești, care obțin an de an rezultate bune și care au dovedit pe deplin superioritatea agriculturii socialiste. Numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale și-au lucrat și anul trecut pămîntul cu mașinile de la S.M.T. și au obținut recolte bogate ceea ce-i atrage spre gospodării colective și întovărășiri.

După Congresul partidului, comitetul raional de partid a intensificat munca pentru crearea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole, pentru atragerea de noi membri în cele existente, formarea de asociații simple de producție și organizarea de tarlale după experiența regiunii Galați.

Ca urmare a măsurilor politico-organizatorice luate de comitetul raional, a muncii duse de activiștii de partid și de către organizațiile de bază de la sate, în comuna Ghenciu a luat ființă o gospodărie colectivă în care au intrat 48 familii cu peste 150 ha. teren. În comuna Urziceni 28 familii de țărani muncitori au depus cereri de primire în gospodăria colectivă, iar în satele Sanislău, Craidorolț și Sînmiclăuș au fost create comitete de inițiativă care sînt sprijinite de instructorii teritoriali și organizațiile de bază pentru lărgirea cercului de țărani muncitori dornici să formeze gospodării colective.

Ținînd seama că formele simple de într-ajutorare în muncile agricole fac pe țăranii muncitori să se convingă mai ușor de roadele muncii în comun, comitetul raional de partid, pe baza experienței acumulate de organele de partid din regiunea Galați și a studierii condițiilor locale, a început să ducă munca de lămurire pentru formarea de tarlale.

Pentru a lămuri pe țăranii muncitori de importanța tarlalizării în sporirea producției agricole, biroul comitetului raional de partid a instruit instructorii teritoriali și ai comitetului raional U.T.M., care la rîndul lor au prelucrat în organizațiile de partid și U.T.M. importanța tarlalizării. Totodată, în cadrul organizațiilor de bază s-au analizat condițiile existente în fiecare sat în vederea tarlalizării. Cunoscînd experiența țăranilor muncitori, biroul comitetului raional de partid a stabilit ca acțiunea de tarlalizare să fie dusă pentru început în comunele Petrești, Moftinu Mare, Urziceni, Sanislău și Ciumești. În același timp, avînd în vedere că sîntem la începutul acestei acțiuni noi am hotărît să formăm tarlale pe suprafețe mai mici, acolo unde sînt condiții din cele mai prielnice pentru desființarea haturilor și oamenii vor să-și lucreze cu tractoarele pămîntul în tarlale. Pe măsură ce țăranii muncitori vor vedea avantajele tarlalizării ei vor fi ajutați să formeze tarlale mai mari.

Pentru îndrumarea organizațiilor de bază și a sfaturilor populare au fost trimise la sate colective formate din activiști de partid și de stat, mecanizatori de la S.M.T., ingineri și tehnicieni de la punctele agricole etc.

Iată cum a lucrat un astfel de colectiv în comuna Petrești. Colectivul era compus din tov. Pelcz Francisc și Pelcz Ana de la S.M.T.-Carei, Popovici Matei, agent agricol, și Oros Ion, secretarul organizației de bază din Petrești.

În comună s-a organizat o consfătuire la care au participat membri de partid, deputați, utemiști. În cadrul consfătuirii s-a discutat posibilitatea formării de tarlale, s-au stabilit metodele de lucru care trebuie folosite pentru ca această muncă să aibă rezultate cît mai rodnice. Pentru a putea cunoaște porțiunile de hotar unde există posibilități de tarlalizare au fost cercetate datele în legătură cu țăranii muncitori care au folosit mașinile S.M.T. în anii trecuți, poziția pe care o are terenul acestora, precum și numărul membrilor de partid și al deputaților din acea parte de hotar. În felul acesta s-au putut stabili porțiunile din teritoriul comunei unde există condiții de creare de tarlale și de folosire a tractoarelor de la S.M.T.

A început apoi munca în rîndul țăranilor muncitori. Mergînd din casă în casă, echipele formate din activiștii colectivului și țărani muncitori dornici să formeze tarlale au arătat avantajele pe care le aduc desființarea haturilor și lucrarea pămîntului în tarla. Printre altele s-a arătat, de pildă, că prin desființarea haturilor se pot cîștiga su-

(Continuare în pag. 2-a)

Cînd turnătoriile se prefac în laboratoare...

N. VĂLMARU

O metodă nouă în industrie poate să fie o metodă nouă în industrie, şi nimic altceva. Contabilitatea înregistrează un plus de beneficiu pentru întreprindere, rapoartele înscriu cifre mărite de productivitate, cei care aplică metode poposesc mai multă vreme la casierie, avînd de numărat mai mulţi bani. Dar sînt metode tehnice care au un răsunet psihologic mai puternic decît s-ar putea bănui; asemenea metode, rezultat al inspiraţiei, al îndrăznelii şi al talentului tehnic, deschid porţile progresului cu atîta putere, am îndrăzni să zicem cu atîta bruscheţă, încît ele şochează inerţiile, biciuiesc rutinele, uimesc, înflăcărează şi, pînă în cele din urmă, cîştigă şi adeziunea firilor celor mai înclinate spre tabiet. Intraţi într-o mare şi modernă întreprindere metalurgică. La strungărie o să admiraţi automatizarea procesului tehnic, precizia lui şi fineţea. In hala motoarelor o să vă impresioneze probabil atmosfera aceea de laborator gigant, toată acea combinaţie măiastră de piese care, încetul cu încetul, vor căpăta „o personalitate". La montaj, emoţia e provocată de proporţiile vaste ale masivelor de metal ce se împerechează acolo, de timbrul grav al bătăilor de ciocane, de podurile rulante care se plimbă, năpraznice şi greoaie, deasupra capului tău. Incheiaţi vizita astadînd o raită şi pe la turnătorie. Emoţia scade brusc şi simţămintele devin contradictorii: este o altă priveliştc, care aduce pe buze alt comentar. Oamenii cară grămezi de pămînt, îl plămădesc asudînd, îl bătătoresc icnind anevoie şi stropşindu-i pe cei din jur cu moloz. Praful se ridică în nori groşi, focul ţîşneşte, ici şi colo, cînd te aştepţi mai puţin, larma e asurzitoare, stridentă, haotică.

Intr-o convorbire cu un inginer, cunoscător al problemei turnătoriilor, am aflat lucruri care spun mult mai mult decît ar putea să pară unei urechi neatente. Turnătoriile au, mi-a spus el, o productivitate destul de redusă; de aici gîtuirile în producţie, planurile periclitate, „asaltul" disperat de la sfîrşit de trimestru. Piesele turnate sînt de regulă mari, cantităţi enorme de metal se irosesc apoi la prelucrare, rebuturile pot să ajungă pînă la 45 la sută. Iată un „amănunt" care este întristător nu numai pentru tehnician, dar şi pentru cetăţeanul cu preocupările cele mai eterizate din lume, atîta vreme cît acesta, trăind în societatea oamenilor şi nu a zeilor din Olimp, are nevoi materiale, face cumpărături, îşi numără banii din pungă.

Te întrebi, răzvrătit, de ce tehnica nu este la fel de dreaptă pentru toţi. Ideea că atît strungarul cît şi turnătorul au drept la o muncă de înaltă productivitate, civilizată, este o idee etică de care tehnica n-a prea ţinut seama. Dar astăzi etica noastră obligă tehnica să ţină seama de ea.

Urmărind, în ultimă socoteală, îndestularea nevoilor omeneşti, etica noastră are drept principal mijloc de realizare a acestui ţel al ei creşterea productivităţii muncii socialiste. Argumentele pot părea nitel tehniciste, dar, ca să înţelegeţi mai plastic cum stau lucrurile, ascultaţi această istorioară ce s-a petrecut, nu e chiar aşa mult de atunci, la întreprinderea „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin.

Inginerul tehnolog al uzinei a venit, în urmă cu vreun an de zile, cu ideea turnării pieselor de fontă în coji de bachelită; ideea îşi trăgea obîrşia, la rîndul ei, dintr-un material documentar sovietic privitor la unele metode noi de turnare. Fireşte, pesimiştii au făcut pronosticuri negre, optimiştii au dat succesul ca sigur, precauţii au aşteptat să vadă ce isprăvă o să iasă din toată povestea. S-a construit un cuptor electric, s-a făcut o instalaţie, au început probele. Rezultatele au fost întîi mediocre, apoi slabe, apoi iar mediocre, apoi slabe de tot: lianţii nu erau buni, bachelita se fărîma sau se lipea. Cei trei muncitori repartizaţi să probeze metoda, toţi băieţi tineri, erau buni şi nu prea. Unul din ei nu venea cu zilele la lucru, cînd venea motăia, într-un cuvînt era ceea ce trebuie denumit, fără sfială, un inimos chiulangiu. Altul, Gheorghe Gîngan, făcuse şcoala medie şi ştia carte; dar cum zice maxima, teoria fără practică e ca roata fără spiţă. Insfîrşit, Marian Valentin, bun turnător de altminteri, nu ştia nici el prea bine cam despre ce poate să fie vorba cu ideea inginerului tehnolog. Drama, căci orice faptă mai îndrăzneaţă are un prolog dramatic, era departe de a se încheia cu asta. Modelorilor li se cerea un lucru de extremă precizie, şi ei începeau să înveţe refrenul, care avea să se audă mai multă vreme aici: „Nu putem... nu e pentru noi asta... nu sîntem obişnuiţi să lucrăm aşa" Şi din nou acele pîrdalnice de „greutăţi obiective": lianţii — bachelita — cuptorul...

S-au turnat, mai întîi, piese simple: apărătoare de capac. Piesele ieşeau prost, nu erau rezistente, se lipeau de bachelită. Inginerul tehnolog persevera însă. Şeful secţiei, Oprea Opran, stăruia şi el ca băieţii să nu se dea bătuţi cu una, cu două. Comuniştii îi sprijineau. Agitatorul Vasile Minca spunea în dreapta şi în stînga că greutăţile vor trece, că un insucces nu poate să compromită o idee care era, evident, bună. Agitatorul Valeriu Guşeilă îi încuraja pe tinerii turnători, inovatorul Eugen Timariu, din biroul organizaţiei de bază a turnătoriei de fontă, sezisa greutăţile, observa lipsurile, se sfătuia seară de seară cu tînărul inginer Nicolae Cibianu, ce venise de puţin timp în uzină. Prima „ofensivă" s-a dat, fireşte, împotriva „greutăţilor obiective": un nou sistem de măcinare, un alt liant, alte măsuri de felul acesta. Insfîrşit, cu ajutorul agitatorilor, fură biruite şi „greutăţile subiective" Chiulangiul fu poftit să lucreze nu ştiu unde, iar Gîngan şi cu Marian Valentin fură convinşi să se apuce cu nădejde de treabă.

Ar trebui, poate, să-i vedeţi pe cei doi băieţi lucrînd cu bachelitele lor. Două lumi se înfruntă în turnătoria de fontă a acestei uzine: „lumea" vechilor turnători, unde se asudă şi se înghite praf, — şi aici, la cuptorul acesta, „mlădiţa" cea tînără, viitorimea turnătoriilor, unde se află doi muncitori care sînt denumiţi „farmaciştii" turnătoriei, sau „laboranţii", sau „mecanicii de precizie". Iată un fel de a glumi serios, de a glumi cu tîlc şi cu o gravă morală în glumă. „Laboranţii" sînt cu adevărat laboranţi, fiindcă ei toarnă amestecul de nisip şi bachelită şi îl coc într-un singur minut la cuptor, şi acea parte din trupul lor care este pusă la „oboseală" nu sînt bicepşii, ci degetele mîinilor; cu adevărat treabă de „farmacişti".

Unul din tinerii turnători mi-a enumerat, cu o competenţă deplină şi cu un talent de plasticizare la care ar rîvni mulţi scriitori, cîteva din avantajele metodei. La cele şapte repere pe care le toarnă ei în coji economia de timp e considerabilă. Iată şi comparaţia lui, frumoasă pentru plastica ei: „ca şi cum dumneata ai urca pe munte cu un sac în spinare, iar eu aş fugi în „tenişi" pe o pistă de stadion". Productivitatea a crescut şi ea cu 45 la sută faţă de procedeul obişnuit: „Ce faci dumneata cu amîndouă mîinile, eu fac cu o mînă, şi-mi mai rămîne un deget". Economia de metal lichid, obţinută prin noul procedeu, este de 37 la sută: „Ai curăţat vreodată cartofi? O gospodină grăbită svîrle jumătate din ei. O gospodină bună nu aruncă decît coaja. Uite axa cu came. Cîntărea înainte, după vechiul procedeu de turnare, 18 kilograme. 11 kilograme se pierdeau la prelucrare sub formă de aşchii. Prin turnarea în coji, greutatea ei brută s-a redus la 9 kilograme". Exemplu sugestiv, care scuteşte multe comentarii. Iar „mlădiţa" aceasta, ca oricare altă „mlădiţă" din lume, are o mare putere de mobilisire. Se construieşte acum la „Steagul Roşu" o instalaţie modernă cu ajutorul căreia se vor confecţiona de zece ori mai multe coji decît se fac astăzi. Rezultatul ultim şi substanţial este că tendinţa de transformare a turnătoriilor de fontă în „farmacii", unde totul se drămuieşte la milimetru, cîştigă din ce în ce mai mult teren în realitate.

Intr-o altă întreprindere, la „Independenţa" din Sibiu, „mlădiţa" acţionează cu mai multă timiditate, dar, pentru ochiul care ştie să vadă, contradicţia se înfăţişează şi mai pregnant. Dincolo, la „Steagul Roşu", mugurele cel tînăr se hrăneşte cu seva lui proprie. Aici, la „Independenţa", „mlădiţa" e încă plăpîndă, se inconvoaie în faţa greutăţilor, pare să se ruşineze de propria ei îndrăzneală, şovăie, scoate iar capul; poate nu e vorba de altceva decît de o gestaţie mai grea. Repere adecuate turnării în coji, deocamdată nu se fabrică la Sibiu. Turnătorii de la „Independenţa" au trecut totuşi la aplicarea unor metode noi. Ei au început să toarne în forme-miezuri şi să extindă turnarea în forme metalice (cochile). Metalurgul şef de aici, tovarăşul Zaharia Tichindeleanu, mi-a arătat cu firească mîndrie cel dintîi dispozitiv pentru manevrat formele metalice, fabricat în uzină. Nu e o maşinărie de prea mult savantlîc tehnic, dar nicidecum o mamă nu va zice despre propriul său copil că e un copil mediocru.

Aş vrea să redau, sub forma unei anchete redactate gazetăreşte, conversaţia pe care am avut-o cu unul din turnătorii de la „Independenţa". Fireşte, conversaţia n-a avut loc sub forma aceasta protocolară de interviu, dar nădăjduim că folosirea acestui dialog stereotip o să ilustreze mai bine şi mai grabnic ideea care ne preocupă.

Interlocutorul meu este Macavei Bleoca, un tînăr de 24 de ani, cu aerul grav al unui om cu zece ani mai în vîrstă. Vreau să dau mîna cu el, dar îmi întinde... antebraţul. Politeţe elementară faţă de un necunoscut: mîna lui Macavei este plină de moloz negru...

— Bine, dar mi s-a spus că dumneata torni în forme metalice. Procedeul, după cîte mi s-a explicat, este lesnicios, comod, curat, etc., etc.

— Aşa este.

— Atunci... de ce eşti plin de moloz pe mîini?

— Astăzi lucrez cu pămînt. Mîine, dacă am noroc, trec iar la forme metalice.

— Dacă ai noroc?

— Fireşte. N-avem permanent de lucru acolo.

—Te bucuri cînd lucrezi după noua metodă?

— Mai e vorbă! Să nu mă bucur cînd nu fac rebuturi? Să nu mă bucur cînd îmi ies piesele curate? Să nu mă bucur cînd în loc să car pămîntul aşez piesele ca în rafturi?

— Ai dreptate. Dar de cîştigat, cîştigi mai bine?

— Categoric, tovarăşe. Uite, în ianuarie am turnat mai mult în forme metalice: ianuarie a fost şi luna cea mai bănoasă din ultimul timp. Dacă aş turna numai în forme metalice — atunci, ehei!...

Imi rămîne în minte acel „categoric, tovarăşe", rostit pe tonul cel mai categoric din lume. Imi amintesc că la „Steagul Roşu" direcţia a sprijinit din răsputeri noile idei, că a asigurat fonduri, că a cerut unor secţii să prelucreze în timpul cel mai scurt acele piese ce trebuiau turnate după noua sistemă. Aşadar „mlădiţele" au nevoie de o îngrijire atentă a grădinarilor lor. Concluzie ce se cere trasă de către toţi conducătorii de întreprinderi industriale socialiste.

Dacă un om de valoare a venit pe lume cu o naştere grea, nimeni n-o să-i reproşeze mamei sale că a investit un capital prea mare de suferinţă dînd viaţă odraslei sale. Naşterea viitoarelor turnătorii ale industriei noastre este şi ea legată de probleme, de calcule tehnice şi financiare, de obligaţii de plan, într-un cuvînt de chinuri materiale şi de chinuri morale. „Suferinţa" ar putea fi transpusă în următoarea întrebare: „rentează sau nu rentează?". Răspunsul nu poate fi decît unul. Orice înfăptuire care are mari perspective de viitor este o **înfăptuire rentabilă.** Iar ideea de a face din turnătoriile noastre secţii egale cu montajele sau strungăriile în ceea ce priveşte automatizarea şi mecanizarea, în ce priveşte productivitatea, gradul de civilizaţie a muncii, ideea aceasta, transpusă în faptă, va fi totdeauna o **faptă rentabilă.** Un exemplu de la „Independenţa". Aici n-au existat, pînă nu de mult, maşini „de format". Am stat de vorbă cu şeful uneia din echipele de la turnătorie, cu Nicolae Nistor. Nistor lucrează de 12 ani aici. A lucrat cu braţele, atîta vreme cît n-au existat maşinile. Acuma vorbeşte cu competenţă despre productivitate şi preţ de cost, ştie să calculeze producţia sa în procente, stăpîneşte o maşină, un sistem de lucru — o „tehnică" deci. Alt turnător, Tudor Stănilă, a spus, în modul cel mai lapidar: „Lucrez la maşină într-o zi, cît lucram în trei zile cu mîna". Mi-am amintit iar, stînd de vorbă cu Stănilă, de două „amănunte" semnificative pe care la „Steagul Roşu" mi le povestise inginerul Cibianu. Amănuntul întîi: nerăbdarea cu care tehnologul şef de la secţia motoare se interesează de producţia „noii" turnătorii. „Ce-aţi mai turnat?" „Cînd ne mai aduceţi piese?" Amănuntul al doilea: bucuria strungarilor de la „uzinaj", cărora turnarea în coji a şi început să le mai uşureze din sarcini.

Aceste amănunte însumate şi adăugate la problema care ne preocupă duc la o concluzie categorică: de pe urma aplicării noilor metode de lucru la turnătorie toată lumea are de cîştigat. După cum, de pe urma creşterii productivităţii muncii în întreaga economie, are de cîştigat întregul popor muncitor. Singurii care pot să aibă „prejudicii morale" nu pot fi decît tematorii, rutinarii, inerţii.

Pentru cei care, biruind orice piedici, făuresc tehnica nouă, vom cita aceste versuri ale lui Stepan Scipaciov:

„Chiar dacă viaţa nimeni nu îi-o ştie,
Ce fericire-i să trăieşti, să simţi
Că zilele nu-ţi zboară pe cîmpie,
Că nu în van — a verii ploi fierbinţi
Şi iarna cu viforniţi — fruntea-ţi ard:
Că recunoşti în ani, giganţi, de cincinale
Şi munca ta, şi jarul mîinii tale".

„Familia Kovaci"

La Teatrul Muncitoresc C.F.R. (în sala teatrului C.C.S. din strada Lipscani) se prezintă în fiecare săptămînă piesa „Familia Kovaci", a tinerei scriitoare de limbă maghiară Ana Novac.

Infăţişînd momente din viaţa de toate zilele a unei familii de oameni simpli care trăiesc în Ardealul ocupat de horthişti, în anii 1941—1943, piesa demască cu putere caracterul medieval, antiuman, pustiitor al regimului şi ideologiei fasciste, oglindind totodată, în mod convingător, felul în care, sub influenţa comuniştilor, o seamă întreagă de oameni cinstiţi se ridică la luptă împotriva împilării şi a războiului antisovietic. Spectacolul, pus în scenă sub direcţia regizorului Mony Ghelerter, artist emerit al R.P.R., se bucură de succes.

In clişeu: **O scenă din spectacol.**

Scrisori către „Scînteia"

Ce ne împiedică să folosim mai bine maşinile

Colectivul fabricii noastre munceşte cu hotărîre pentru a-şi îndeplini cu cinste sarcinile ce-i revin în noul cincinal. In luna ianuarie noi am îndeplinit planul de producţie în proporţie de 102,38%, iar pe februarie realizările sînt, de asemenea, însemnate. Acest lucru s-a datorat în special eforturilor depuse pentru mai buna folosire a maşinilor, însuşirii de către tot mai mulţi muncitori a metodelor înaintate de muncă.

Munca noastră ar fi însă mult mai rodnică dacă am primi la timp piesele de schimb necesare asigurării bunei funcţionări a diferitelor maşini. In anul trecut, colectivul nostru a colaborat strîns cu întreprinderea „Nicovala"-Sighişoara, care ne-a livrat la timp pinioane de bună calitate pentru diferite maşini. De asemenea, numeroase alte colective ne-au sprijinit îndeaproape în muncă trimiţîndu-ne la timp piesele de schimb necesare.

Vreau să arăt însă aici că unele întreprinderi, prin faptul că nu şi-au respectat contractele economice încheiate cu noi pentru livrarea de piese de schimb, ne-au creat greutăţi serioase. Anul trecut, de pildă, uzinele metalurgice Cugir urmau să livreze filaturii noastre 16.000 bucăţi fuse de ring. Pentru a ne asigura că vom avea fuse de calitate superioară, conducerea filaturii noastre a convenit cu conducerea uzinei Cugir să execute mai întîi 1000 de bucăţi pentru probă, iar apoi ţinînd seamă de observaţiile noastre, să realizeze restul.

Totul părea în regulă. Insă conducerea uzinelor Cugir n-a ţinut seamă de convenţia avută şi a început să ne trimită cantităţi mari de fuse fără a aştepta avizul nostru. Astfel, pînă la sfîrşitul anului trecut, am primit peste 7000 fuse care n-au putut fi folosite, deoarece, la fabricarea lor, n-au fost respectate normele interne de fabricaţie, calitatea şi dimensiunile. Din această pricină am fost nevoiţi să refuzăm aceste fuse şi n-am putut înlocui fusele inactive de la maşini. Lipsa fuselor de ring a fost cauza pentru care am produs în luna decembrie a anului trecut cu circa 1000 kg. fire mai puţin decît prevedea planul.

Anul trecut am întîmpinat mari greutăţi şi din cauză că piesele turnate şi barele din fontă livrate de cooperativa „Artamet" erau necurăţate, cu bavuri. Fiind turnate neglijent, barele din fontă, din care noi confecţionam diferite piese, aveau porozităţi care nu ieşeau la iveală decît după prelucrare, încărcînd costul pieselor.

Lucrurile nu stau mai bine nici în ceea ce priveşte piesele de schimb livrate de întreprinderea „Tehnometal"-Bucureşti. Anul trecut colectivul acestei întreprinderi nu ne-a livrat decît circa 55% din piesele contractate. Dacă aşa stau lucrurile, ne întrebăm pe bună dreptate: oare conducerea acestei întreprinderi nu se gîndeşte că şi fabrica noastră trebuie să-şi îndeplinească planul de producţie?

Calitatea proastă a arcurilor de la crapodine livrate de fabrica „Flamura Roşie"-Sibiu ne-a dat, de asemenea, mare bătaie de cap în anul trecut: în trimestrul IV al anului 1955 noi am refuzat circa 6.000 bucăţi de astfel de arcuri ca necorespunzătoare. Neputînd înlocui arcurile vechi n-am putut înlătura „bătaia" de la fuse, iar dacă fusele „bat" se măreşte numărul de ruperi, ceea ce face să scadă atît productivitatea muncii cît şi calitatea firelor.

Noi sîntem hotărîţi să ne îndeplinim cu cinste sarcinile ce ne revin în noul cincinal, să muncim cît mai bine, să folosim din plin maşinile ce se află în întreprinderea noastră. Cerem însă şi tovarăşilor care pot sprijini eforturile noastre în lupta pentru plan să-şi facă şi ei pe deplin datoria; cerem întreprinderilor care ne furnizează piese de schimb să respecte întru totul prevederile contractelor economice. Numai în acest fel vom avea putinţa să ne îmbunătăţim munca, să folosim mai bine maşinile şi timpul de lucru.

ION PETRESCU
maistru principal de întreţinere „Filatura Romînească de Bumbac"

O fabrică de asfalt „la rece"

Intreprinderea de drumuri şi poduri-Bucureşti (I.D.P.B.) a executat în cursul anului 1955 în cele 8 raioane ale Capitalei lucrări de pavaje de piatră pe o suprafaţă de 1.365.321 m.p. şi pavaje de asfalt pe o suprafaţă de 548.000 m.p. De asemenea, au fost bituminate cîteva străzi.

Printre cele mai importante lucrări de drumuri ce au fost executate sînt asfaltarea bulevardelor N. Bălcescu, G-ral Magheru şi Ana Ipătescu, a pieţii M. Eminescu, a şoselei Kiseleff şi altele.

Pentru a spori într-un timp scurt suprafaţa drumurilor asfaltate, I.D.P.B. a început în 1955 construcţia unei fabrici moderne de asfalt „la rece". Ea va fi terminată şi pusă în funcţiune anul acesta. Folosindu-se asfaltul „la rece" preparat în fabrică se realizează importante economii de timp, materiale etc.

—o—

Expoziţie de păsări şi animale mici de rasă

ORAŞUL STALIN (red. ziarului „Drum Nou"). Zilnic, mii de cetăţeni din Oraşul Stalin şi împrejurimi vizitează expoziţia de păsări şi animale mici, deschisă de curînd într-o clădire din b-dul Lenin. Peste 300 membri ai asociaţiilor pentru creşterea păsărilor şi animalelor mici de rasă din Bucureşti, Oraşul Stalin Turda, Sf. Gheorghe, Sighişoara etc. au contribuit cu diferite exemplare la organizarea acestei expoziţii, care cuprinde găini din rasele Leghorn alb Rhode-Island, Wyandotte alb, Transilvăneană, rase de găini pitice etc. Sînt expuse şi exemplare de fazani, păuni, porumbei de diferite rase.

In sectorul animalelor mici sînt expuse exemplare de iepuri din rasele Uriaşul de Ural, Uriaşul belgian Angora şi altele.

Vizitatorii primesc lămuriri despre creşterea păsărilor şi animalelor mici de rasă şi folosul pe care îl aduc acestea.

Insemnări

Mai aproape de sarcinile actuale ale ştiinţei istorice!

„Studiul istoriei ne va face să avem mai multă încredere în viitor — scria N. Bălcescu — să lucrăm cu mai multă inimă la o reformă politică şi socială". M. Kogălniceanu vedea marea misiune a istoriei în cultivarea mîndriei naţionale pentru trecutul de luptă al poporului, a năzuinţei de a-ţi închina puterile făuririi unui viitor luminos al patriei, iar A. D. Xenopol spunea: „Un popor are totdeauna nevoie să-şi cunoască trecutul, dacă vrea să-şi dea seama de starea lui prezentă şi să afle direcţia în care trebuie să-şi îndrepte sforţările spre viitor". Cît adevăr în aceste minunate cuvinte!

In ultimul deceniu, folosind condiţiile favorabile de cercetare asigurate de puterea populară, însuşindu-şi singura concepţie cu adevărat ştiinţifică despre lume şi societate — marxism-leninismul — sute şi sute de cercetători harnici şi pasionaţi ai istoriei patriei aduc o contribuţie preţioasă la desfăşurarea revoluţiei culturale, la educarea patriotică a maselor. Un rol însemnat revine, în această privinţă, secţiei istorie a Societăţii de ştiinţe istorice şi filologice din R.P.R., care şi-a ţinut de curînd adunarea generală, urmată de prima sesiune ştiinţifică a societăţii.

Discuţiile din cadrul adunării generale, comunicările şi dezbaterile sesiunii ştiinţifice au arătat odată mai mult ce aport însemnat la studierea istoriei patriei pot aduce cei aproape 2000 de membri ai societăţii, dintre care o mare parte activează în cadrul secţiei istorie. In ciuda numeroaselor greutăţi pe care le mai au de întîmpinat, o mare parte a acestora — profesori de istorie, colaboratori ai muzeelor şi arhivelor locale şi alţi intelectuali de la oraşe şi sate, pasionaţi de studiul istoriei — desfăşoară cu modestie o muncă entuziastă, străduindu-se să scoată la lumină diferite documente şi momente din istoria patriei noastre. Aceasta s-a oglindit în efortul depus de o serie de filiale ale societăţii, ca cele din Craiova, Sibiu, Oraşul Stalin. Este pilduitoare activitatea filialei Craiova, al cărei membri au întocmit, pe baza unor documente locale inedite, o serie de lucrări valoroase, dintre care amintim: „Date cu privire la răscoala ţăranilor în 1907 în raionul Gura Jiului" de Alexandra Anghel; „Participarea unor profesori olteni la revoluţia din 1848" de I. C. Popescu-Cilieni etc.

Sesiunea ştiinţifică a secţiei de istorie a ascultat unele comunicări ca: „Exploatarea minieră din munţii metalici cărăşeni în sec. al XVIII-lea văzută de cercetătorii străini" de Virgil Biron, „Răscoala lui Doja în poezia umanistă ardeleană" de dr. B. Capessius etc., ale căror teme prezintă un interes real pentru cercetarea diferitelor perioade ale dezvoltării poporului nostru.

Nu acelaşi lucru se poate spune despre discutarea unor astfel de probleme ca „Istoricul alimentării cu apă şi al iluminatului public în oraşul Botoşani" sau „Comentarii la o enciclică papală" care, cu toată munca migăloasă, harnică, a cercetătorilor, prin însăşi tema lor, sînt sortite să aibă un caracter minor, secundar. Sesiunea a neglijat aproape cu totul problemele de istorie contemporană. Numai o singură lucrare, „Aspecte din viaţa muncitorilor din industria minieră a Olteniei", se referă la evenimente din secolul XX. In mare măsură, tematica comunicărilor expuse în sesiune nu oglindeşte direcţiile principale spre care partidul şi statul nostru îndrumă eforturile istoricilor, nu corespunde actualului stadiu al dezvoltării ştiinţei noastre istorice. Ea scoate la iveală lipsurile serioase care există în orientarea ştiinţifică a secţiei de istorie a societăţii.

Programul ultimei sesiuni ştiinţifice, ca şi activitatea filialelor societăţii în decursul celor şase ani de existenţă, reflectă faptul că s-a realizat un număr cu totul redus de lucrări orientate către probleme de bază ale istoriei noastre, de la formarea poporului român pînă în zilele noastre, care să iniţiaţiseze tradiţiile de luptă revoluţionară ale oraşelor şi regiunilor ţării, lupta comună dusă de poporul român şi minorităţile naţionale pentru libertate. Este de aşteptat ca, orientîndu-se după Raportul de activitate al C.C. al P.M.R., care a cuprins o analiză marxistă profundă a caracterului şi etapelor revoluţiei în ţara noastră, consiliul de conducere să dea o mai mare atenţie problemelor de istorie modernă, şi îndeosebi contemporană şi să îndrume activitatea istoricilor în mai mare măsură ca pînă acum spre studierea diferitelor momente ale luptei poporului nostru pentru răsturnarea dictaturii fasciste, înfăptuirea revoluţiei populare, a diferitelor aspecte ale realizării reformei agrare şi naţionalizării întreprinderilor în diferite localităţi etc.

Fără îndoială, cercetătorii întîmpină încă un şir de greutăţi obiective, reale, în documentarea lor, şi aceste piedici trebuie înlăturate. Greşesc însă tovarăşii care socotesc că invocarea acestor greutăţi poate justifica slăbirea atenţiei faţă de cele mai importante sarcini actuale, de luptă, în domeniul cercetărilor istorice. De altfel, în ultimul timp au apărut o serie de lucrări valoroase care se bizuie pe arhivele locale din Comarnic, Bacău, Cluj, Iaşi, Tg. Mureş etc., ceea ce dovedeşte posibilitatea de a birui unele dificultăţi de documentare. Situaţia ar fi fost, fără îndoială, mult mai bună dacă Ministerul Invăţămîntului, căruia îi revine sarcina de a îndruma şi de a sprijini activitatea societăţii, şi-ar fi îndeplinit mai activ această îndatorire, luînd totodată iniţiative şi făcînd demersurile necesare ca să asigure cercetătorilor în domeniul istoriei condiţii corespunzătoare de informare şi documentare.

Asigurarea unei juste îndrumări a activităţii istoricilor din partea conducerii Societăţii de ştiinţe istorice şi filologice le va da acestora posibilitatea să-şi îndeplinească sarcinile trasate de partid, să aducă — prin noi lucrări tratînd problemele principale ale istoriei noastre în lumina rolului hotărîtor al maselor în transformările politice, sociale şi economice — o contribuţie tot mai mare la educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist.

Fruntaşi în producţie şi sport

Sportivii Văii Jiului depun o activitate intensă în tot timpul iernii. In colaborare cu A.V.S.A.P., C.C.F.S. din Petroşani a organizat în raion 2 centre de instructori voluntari. Centrul de la Lupeni, care cuprinde 18 schiori, este condus de tov. Farcaş Felix, mecanic la mina Lupeni, iar cel din Petroşani, format din 16 schiori, este condus de către Gheorghe Tampa, maistru electrician la cooperativa „Partizanul". Pe şantierul de construcţii din Petrila au fost organizate două brigăzi fruntaşe în producţie şi în sport. Toţi constructorii din aceste brigăzi sînt purtători ai insignei G.M.A. Ei practică oina, popice şi tir.

Note bibliografice

Din activitatea criticii noastre literare

Un simţitor progres în activitatea din ultima vreme a revistei „Viaţa Romînească" îl constituie numărul 12 al revistei, consacrat celui de-al doilea Congres al P.M.R. O seamă de scriitori valoroşi — de la academicieni la tineri scriitori — oglindesc influenţa profundă a partidului în viaţa poporului nostru şi dezbat în această lumină diferite probleme ale creaţiei literare.

Trebuie să subliniem îndeosebi progresul sectorului de teorie şi critică literară; acest fapt este cu atît mai îmbucurător cu cît, după cum se ştie, sectorul de critică este menit să ocupe un loc central în activitatea publicaţiilor literare, el fiind acela care, indeobşte, dă „tonul" revistei.

Principalele articole de teorie şi critică literară publicate în acest număr sînt caracterizate în genere printr-o orientare justă, un bogat conţinut de idei, o tratare personală a problemelor.

Articolul de fond, intitulat „Partidul, îndrumătorul literaturii noastre", prezintă un tablou al evoluţiei, trăsăturilor noi şi realizărilor apreciabile obţinute de literatura noastră sub îndrumarea partidului marxist-leninist. Stăruind asupra ideii că apariţia şi dezvoltarea noii literaturi s-a produs în condiţiile unei dificile lupte împotriva celor mai variate forme de manifestare a ideologiei burgheze, a propovăduitorilor „crizei culturii", a tendinţelor de evazionism, apolitism, estetism şi sociologism vulgar, articolul scoate în relief cîteva trăsături importante ale literaturii noastre contemporane. Scris cu convingere, editorialul acesta n-are nimic comun cu articolele „de serviciu", plictisitoare pentru autor ca şi pentru cititor.

Implinirea a 50 de ani de la apariţia articolului lui V. I. Lenin „Organizaţia de partid şi literatura de partid" este marcată în paginile revistei printr-un articol despre „Principiul leninist al spiritului de partid în literatură" semnat de Ov. S. Crohmălniceanu.

Autorul a ştiut să pună în lumină excepţionala actualitate şi însemnătate a tezelor leniniste şi să formuleze o seamă de observaţii personale în legătură cu unele probleme ale vieţii literare din ţara noastră.

Trebuie insistat asupra faptului că numai prin aplicaţii vii, concrete, strîns legate de activitatea practică de zi cu zi, se realizează cu adevărat însuşirea învăţăturilor marxist-leniniste despre literatură. Cititorul sezisează cu plăcere caracterul combativ şi suflul polemic împotriva a diferite racile actuale, suflu care animă articolul lui Ov. S. Crohmălniceanu; îndreptînd focul împotriva diferitelor influenţe ale ideologiei burgheze care mai circulă în rîndurile unor literaţi, criticul le caracterizează cu mijloace variate dintre care nu lipsesc ironia şi spiritul caustic. Vorbind, de pildă, despre „tendinţa instaurării în viaţa literară a unei atmosfere de tămîiere permanentă şi neprincipială a scriitorilor", Ov. S. Crohmălniceanu arată că unor autori „li se inculcă pe nesimţite ideea că sînt adevărate zeităţi care n-ar trebui să tolereze în preajma lor decît gesturile de evlavie, imnurile de slavă şi genuflexiile. Critica e firească considerată, într-o asemenea atmosferă, un sacrilegiu". Credem însă că articolul ar fi avut de cîştigat în eficacitate dacă autorul aducea, în sprijinul ideilor sale, mai multe exemple concrete.

Tendinţa rodnică, de interpretare creatoare a textelor teoretice analizate în lumina problemelor şi sarcinilor literaturii noastre, se face simţită şi într-o scurtă recenzie cum este aceea semnată de D. Micu la culegerea „Despre munca scriitorului" în care o seamă de scriitori sovietici îşi împărtăşesc experienţa în creaţie.

Recenzia „Tratarea marxist-leninistă a unor probleme fundamentale ale esteticii" de Al. Simion rezumă cîteva aspecte ale volumului „Studii despre teoria artei". Recenzia suferă însă de oarecare exces de simplificare, nedînd posibilitate cititorului să sesizeze complexitatea fenomenului artistic.

La rubrica „Pe drumul realismului socialist" L. Raicu semnează un studiu intitulat „Dezvoltarea romanului social — un fenomen caracteristic al noii noastre literaturi". După ce trece în revistă o serie de trăsături ale romanului realist critic şi realist socialist din ţara noastră, semnalînd unele teorii dăunătoare ale criticii burgheze, autorul militează în favoarea romanului social cheamat să redea, cu mare forţă de cuprindere, tabloul complex al realităţii de astăzi. Datorită acestui ţel militant, clar exprimat, studiul — care cuprinde idei şi sugestii interesante ce merită o discuţie aparte — constituie un progres în activitatea tînărului critic.

In cadrul activităţii de punere în valoare, în spirit critic, a literaturii dintre 1920 şi 1944, revista publică un studiu despre „Teatrul lui Mihail Sebastian" de B. Elvin. După monografia consacrată lui Geo Bogza, studiul din „Viaţa Romînească" confirmă calităţile deosebite de analist şi portretist ale criticului. Autorul a sezisat cu multă înţelegere trăsături fundamentale ale creaţiei dramaturgice a lui M. Sebastian. Opera teatrală a lui Sebastian este prezentată în procesul ei evolutiv de la lipsa de perspectivă din „Jocul de-a vacanţa" la puternicele accente critice împotriva capitalismului în „Ultima oră". Caracterizarea justă a sensului progresist al teatrului lui Sebastian, fixarea social-psihologică a tipurilor celor mai reprezentative din operă, analiza originală a specificului artei, sînt calităţi de preţ ale studiului. Trebuie să remarcăm în acelaşi timp că B. Elvin a înfăţişat palid împrejurările social-istorice care au condiţionat apariţia teatrului lui Sebastian şi s-a apropiat cu prea puţină precizie critică de limitele şi scăderile autorului. Considerentele despre arta lui Sebastian permiteau criticului să tragă unele concluzii şi învăţăminte creatoare cu privire la dramaturgia actuală; e aci vorba de o preocupare care poate spori înrîurirea monografiilor noastre asupra creaţiei literare.

Sectorul de critică al acestui număr mai cuprinde o interesantă prezentare a scriitorului francez Jules Vallès făcută de Silvian Iosifescu, recenzii, revista revistelor şi o reuşită notă critică la rubrica Miscellanea.

Indreptîndu-şi atenţia înspre ridicarea continuă a nivelului ideologic al materialului de critică şi teorie literară, publicînd analize „la concret", juste şi obiective, combătînd în mod concret diferite influenţe ale ideologiei burgheze în viaţa literară, revista va obţine fără îndoială, noi succese în activitatea sa.

M. POP

Cum muncim pentru formarea de tarlale în raionul Carei

(Urmare din pag. 1-a)

prafeţe însemnate de teren cuprinse între 1,5—2 ari la fiecare hectar, că sînt distruse focarele de buruieni de la marginea locurilor şi se pot înlătura denivelările de teren care fac ca apa să bălţească, iar plantele sînt expuse în permanenţă pericolului de a fi înăbuşite. Pe lîngă toate acestea s-a arătat că, prin formarea de tarlale, se creează condiţii ca ţăranii muncitori să-şi poată lucra pămîntul cu maşinile de la S.M.T. şi să aplice unele metode agrotehnice înaintate ca: semănatul în rînduri încrucişate, semănatul în cuiburi aşezate în pătrat, rotaţia culturilor în cadrul solelor fixate etc. In urma muncii de lămurire duse de la om la om 21 familii de ţărani muncitori şi-au unit pămînturile în trei tarlale: una de 17 ha., a doua de 12 ha. şi a treia de 7 ha.

Cei care au format tarlalele au însărcinat pe unul dintre ei, ţăranul muncitor Rodacs Ştefan, să se îngrijească de încheierea şi urmărirea contractelor de lucrări cu S.M.T.-ul.

Rezultate bune a obţinut şi colectivul din comuna Moftinul Mare, care, printr-o muncă de lămurire temeinic dusă, a reuşit să convingă 30 de familii de ţărani muncitori să-şi unească pămîntul într-o tarla de 25 ha. Aci s-a creat un asolament de 3 ani unde vor fi cultivate prin rotaţie sfeclă de zahăr, grîu şi porumb.

Cu sprijinul ţăranilor muncitori care au format primele tarlale se continuă munca pentru extinderea suprafeţelor de pe care au fost înlăturate haturile şi sînt perspective ca aceste suprafeţe să fie mult mărite.

Faţă de rez

VIAȚA DE PARTID

Deputații sfatului la lucru

Din experiența unui instructor raional

Drumul care duce de la Rîmnicu-Sărat în comuna Bălăceanu este destul de lung. Tovarășul Ion Pațurcă, instructor al comitetului raional de partid, nici n-a simțit însă cînd l-a străbătut. Tot timpul a fost adîncit în gînduri, frămîntat de cele ce i-au fost spuse atunci cînd a plecat de la comitetul raional. Cuvintele rostite de activiștii care lucraseră mai înainte în această comună îi reveneau mereu în minte. Mai în fiecare an în comuna Bălăceanu însămînțările nu se făceau la vreme. Planul de colectări se realiza în proporții mici. De acțiuni obștești pentru gospodărirea și înfrumusețarea comunei nici nu putea fi vorba.

Să faci din comuna Bălăceanu o comună fruntașă nu-i ușor, dar cînd organizația de partid pune suflet, nimic nu e cu neputință — și-a zis în cele din urmă tov. Pațurcă.

...Din primele zile ale sosirii sale în comună, instructorul comitetului raional de partid a început să se sfătuiască — așa, de la om la om — cu membrii de partid, cu deputații, cu fruntașii recoltelor bogate din comună. Din vorbă-n vorbă a ajuns să cunoască rădăcinile lipsurilor care țineau comuna pe loc. Una din ele era aceea că de mai multă vreme comitetul executiv al sfatului popular ducea o activitate sectară, nu se sprijinea pe deputați, nu se străduia să-i antreneze în mobilizarea maselor pentru îndeplinirea hotărîrilor luate în ședințe.

— Ne este dragă încrederea dată de oameni — spuneau mulți deputați — și am vrea să dovedim că merităm această încredere. Dar, vezi, cum să muncim în circumscripția în care am fost aleși — tocmai asta nu știm.

Pentru instructor lucrurile erau limpezi. Știa acum încotro să îndrepte sforțările organizației de bază.

În primele adunări deschise ale organizației, la care au fost invitați toți deputații, a fost analizată activitatea deputaților comunali. Cu acest prilej tov. Avram Ion a propus organizației de bază și sfatului popular comunal să organizeze două circumscripții electorale model, în cadrul cărora deputații să ducă o asemenea muncă în rîndurile cetățenilor, încît fiecare alegător să-și achite la timp și în întregime obligațiile față de stat, să spoiască gardurile, să curețe șanțurile de pe marginea șoselelor, să participe la toate acțiunile sfatului popular comunal. Odată cu aceasta să se ducă muncă de lămurire pentru transformarea socialistă a agriculturii. În vederea întăririi activității deputaților, organizațiile de bază din satele comunei aveau sarcina să formeze colective compuse din membri de partid, utemiști, delegate de femei și țărani muncitori fruntași ai recoltelor bogate care să ajute pe deputați în munca lor.

Sprijiniți direct de către instructorul teritorial al comitetului raional de partid, deputații Nicolae Dobromir și Ion Avram au început să muncească pentru organizarea muncii în cele două circumscripții model. Ei au organizat consfătuiri cu alegătorii din circumscripțiile electorale respective și le-au vorbit despre măsurile ce trebuie luate pentru înfrumusețarea comunei și despre datoria cetățenească a fiecărui țăran muncitor de a-și achita obligațiile către stat.

În zilele de sărbătoare și seara cei doi deputați au început să meargă pe la alegători pentru a discuta cu ei despre politica partidului, despre activitatea sfatului popular și ce trebuie făcut pentru o mai bună gospodărire a satului.

Roadele muncii nu s-au lăsat mult așteptate. Cele două circumscripții electorale au început curînd să se deosebească de celelalte. În circumscripția deputatului Nicolae Dobromir, de pildă, toate cele 26 de familii și-au dat la timp cotele și impozitele, au văruit gardurile și și-au rînduit frumos curțile. Deputatul și colectivul său, format din tov. Gheorghe St. Delcea, Dumitra Sălceanu și Ion Zahiu, au constituit un exemplu demn de urmat.

Pentru răspîndirea experienței cîștigate în cele două circumscripții electorale, instructorul raional a propus comitetului executiv al sfatului popular să organizeze un schimb de experiență între deputați, unde cei doi deputați fruntași să vorbească despre metodele lor de muncă. În scurt timp aceste metode au fost folosite și de deputații Costea Ion, Marin Z. Udatu, Anica Dobrotă, Trifan Gherghina, Alexandru Bratu și alții, care au obținut și ei aceleași rezultate bune.

În cadrul consfătuirilor care au avut loc între deputați și alegători s-a făcut propunerea de a se construi prin autoimpunere un baraj de beton pe pîrîul din marginea satului. Ținînd seama de foloasele pe care le au țăranii muncitori prin executarea acestei lucrări, a fost organizată o adunare populară. La propunerea deputaților Ion Costea și Nicolae Bițianu s-a hotărît ca barajul să fie construit. Cu banii strînși din autoimpunere s-a cumpărat materialul necesar și s-au plătit meșterii. Transportul și munca necalificată s-au făcut prin muncă voluntară de către țăranii muncitori.

Datorită muncii politice desfășurate pe circumscripții electorale, de către deputați și membri de partid, cea mai mare parte dintre țăranii muncitori au participat la înfăptuirea acestei lucrări, reușind să termine barajul la 22 decembrie 1955 — în cinstea Congresului partidului. În același timp au mai fost construite 4 poduri, ceea ce a îmbunătățit circulația în comună

— În circumscripția mea — spune cu mîndrie deputatul Ion Costea — fiecare membru de familie care a putut să muncească a făcut cîte o zi de muncă voluntară, iar o parte dintre alegători, urmînd exemplul membrilor de partid Ștefan M. Ștefan, Ghiță Topală și alții, au făcut chiar mai multe zile.

Și în acțiunea pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii baza muncii politice de masă a rămas tot circumscripția electorală. Ascultînd sfatul instructorului, organizația de bază și sfatul popular comunal au invitat la consfătuirile cu alegătorii pe circumscripții electorale și la adunările din cadrul căminului cultural pe colectiviștii și întovărășiții fruntași din comună pentru a vorbi țăranilor muncitori despre rezultatele obținute de ei de cînd muncesc în comun. Colectivistul N. Gh. Dragomir a arătat, de pildă, că pentru cele 820 zile-muncă efectuate împreună cu familia sa compusă din 4 persoane a primit 15.000 kg. cereale, 7 kg. lînă, 25 kg. brînză, o însemnată cantitate de legume și furaje și peste 1.500 lei.

În consfătuirile ținute cu alegătorii din circumscripția sa, deputatul N. Dobromir, membru al întovărășirii agricole, a arătat că de pe un hectar ce-l are în întovărășire a obținut 3.300 kg. porumb boabe, în timp ce vecinul lui, Ion Coman, care a muncit pămîntul de unul singur, a obținut doar 1200 kg. porumb la ha. Arătînd țăranilor muncitori prin fapte grăitoare avantajele și foloasele obținute în întovărășire, el a reușit să convingă încă 7 familii de țărani muncitori din circumscripția sa să intre în întovărășire.

Munca politică de masă desfășurată de către organizațiile de bază și sfatul popular pentru atragerea țăranilor spre G.A.C. și întovărășire a dat roadele cuvenite. În ultimul timp alte 13 familii de țărani muncitori au cerut să fie primite în gospodăria colectivă, iar numărul întovărășiților a crescut de la 31 de familii, cîte au fost la început, la 93 de familii de țărani muncitori.

Munca începută cu atîta grijă de instructorul raional de partid și de organizațiile de bază sătești nu s-a desfășurat însă lin. Văzînd că le fuge tot mai mult pămîntul de sub picioare, chiaburii Antohi Ștefan și Ivan Gongu au încercat prin toate mijloacele să-i abată pe țăranii muncitori din drumul spre o viață nouă și mai îmbelșugată. Zile de-a rîndul acești chiaburi au îndemnat pe țăranul muncitor Mitică Paraschiv și pe mulți alții să nu se înscrie în întovărășire. Vorbele lor veninoase s-au spulberat însă în urma muncii politice duse de deputați și de agitatori. Țăranul muncitor Mitică Paraschiv și mulți alții s-au alăturat întovărășiților.

Datorită muncii depuse de organizațiile de bază din comună și de comitetul executiv al sfatului popular cu ajutorul permanent al instructorului raional de partid prestigiul deputaților a crescut mult în fața alegătorilor. Încrederea sporită a țăranilor muncitori în cei mai mulți dintre deputații lor s-a văzut cu prilejul propunerilor de candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare care vor avea loc la 11 martie. În majoritatea circumscripțiilor electorale au fost propuși drept candidați ai F.D.P. foștii deputați, deoarece s-au achitat cu cinste de sarcinile ce le-au fost încredințate de către alegători.

I. STROE

Pentru încetarea cursei înarmărilor

Adunarea juriștilor din Capitală

În cadrul unei mari adunări care a avut loc marți după-amiază în sala de festivități a Palatului Justiției, juriștii din Capitală au aderat cu însuflețire la apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii pentru convocarea unei sesiuni extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii consacrată problemei dezarmării și interzicerii armelor de distrugere în masă.

Adunarea a fost deschisă de C. Paraschivescu-Bălăceanu, membru în Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., vicepreședinte al Asociației Juriștilor din R.P.R.

Au mai luat cuvîntul avocatul Gr. Dobrovici, avocatul S. Fruchtman, judecătorul I. Faur de la Tribunalul Capitalei R.P.R., avocatul L. Reichman, procurorul Sorin Marinescu, judecătoarea Maria Moldovanu de la Tribunalul suprem și avocatul Al. Volanschi.

La sfîrșit s-a adoptat în unanimitate o moțiune prin care juriștii din Capitală, alături de întregul popor român, cer ca toate guvernele să adopte măsuri concrete în vederea încetării cursei înarmărilor, a interzicerii armelor nucleare, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Juriștii din Capitală își manifestă adeziunea față de politica externă de pace a guvernului R.P.R. și hotărîrea de a lupta pentru apărarea păcii.

(Agerpres)

Se dezvoltă comerțul exterior al R. P. R.

Întreprinderile de stat românești pentru comerțul exterior au încheiat în ultimul timp noi tranzacții comerciale importante.

Ca urmare a tratativelor purtate de către o delegație comercială chineză cu întreprinderea „Industrialexport", aceasta din urmă s-a angajat să livreze în R. P. Chineză un număr de 22 instalații petrolifere.

Întreprinderea de stat pentru comerțul exterior „Romîno-export" și-a început activitatea pe anul 1956 realizînd însemnate contracte comerciale noi. Unul din aceste contracte prevede livrarea către Statele Unite a unei cantități de cca. 500.000 m. p. geamuri

O comandă indiană de 5.000 contori electrici a intrat recent în programul de fabricație al uzinelor din R.P.R., livrarea lor urmînd să înceapă în cursul lunii iunie. De asemenea, s-a primit din India o comandă de 4.800 fiare electrice de călcat.

Mergînd pe linia extinderii exportului de ciment, care în anul 1955 a cunoscut o serioasă dezvoltare, întreprinderea „Romîno-export" a realizat două importante contracte privind exportul de ciment în regiunile golfului Persic și în porturile Mării Roșii. Aceste livrări în cantitate de 100.000 tone și respectiv de 150.000 tone vor fi eșalonate pe întreg anul 1956.

Recent s-a încheiat un contract cu o firmă elvețiană pentru a se livra o mare cantitate de împletituri de răchită.

Recitalul violonistului ceh Ivan Kawaciuk

Marți seara a avut loc în sala Dalles un recital extraordinar dat de violonistul ceh Ivan Kawaciuk, acompaniat la pian de Frantisek Vrana.

În program au figurat lucrări de Tartini, Mendelssohn-Bartholdy, Dvorak, Paganini, Chopin, Grigoraș Dinicu.

Recitalul s-a bucurat de un frumos succes. (Agerpres)

Seară literar-muzicală în întîmpinarea zilei de 8 Martie

În întîmpinarea zilei de 8 Martie, a avut loc marți în sala M.A.I. din str. Academiei nr. 28 o seară literar-muzicală organizată de Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R. și Uniunea Scriitorilor din R.P.R.

Scriitoarea Veronica Porumbacu a vorbit despre rolul femeii în lupta pentru pace, pentru construirea socialismului în țara noastră.

A urmat un program de versuri, cîntece și arii din opere, la care și-au dat concursul actori și cîntăreți de frunte: George Vraca, artist al poporului din R.P.R., Marietta Sadova, maestră emerită a artei din R.P.R., Cornelia Gavrilescu, Nicolae Rafael și Șerban Tassian, artiști emeriți ai R.P.R., Iolanda Mărculescu, Ion Lucian, Ana Barcan, Corina Constantinescu, Dem. Savu, Eugenia Bosînceanu și Valentin Loghin.

(Agerpres)

INFORMAȚII

■ Marți după amiază, la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu", în cadrul manifestărilor prilejuite de comemorarea a 75 de ani de la moartea lui F. M. Dostoievski, scriitorul Mihail Novicov, laureat al Premiului de Stat, a vorbit despre viața și opera marelui scriitor rus.

■ Marți seara au luat sfîrșit lucrările celei de a doua sesiuni științifice a cadrelor didactice de la Institutul Pedagogic din București.

La sesiune au fost prezentate 55 de comunicări din domeniul bazelor marxism-leninismului, pedagogiei și psihologiei, limbii și literaturii, istoriei, fizicii și matematicii, științelor naturale și geografice.

La sfîrșitul lucrărilor, prof. Emil Boldan, directorul Institutului Pedagogic, a expus concluziile asupra lucrărilor celei de a doua sesiuni științifice a cadrelor didactice din institut.

■ Între 25 și 27 februarie a avut loc cea de a doua sesiune științifică a cadrelor didactice ale Institutului de Medicină din Iași. La lucrările sesiunii au participat cadre didactice de la Institutul de Medicină din Iași, precum și reprezentanți ai institutelor de medicină din București, Cluj și Timișoara.

(Agerpres)

Scrisoare din Paris

Politica africană a noului guvern francez la răscruce

GEORGES SORIA
corespondentul „Scînteii" la Paris

Adunarea Națională franceză este constituită de aproape patru săptămîni, dar din cauza încetinelii operațiunii de validare a deputaților și din cauza obstrucției sistematice la care se dedau cei 50 de poujadiști, problema algeriană, a cărei gravitate nu mai scapă nimănui, nu a făcut încă obiectul unei dezbateri ample. În timp ce operațiuni militare se desfășoară de la frontiera tunisiană și pînă la frontiera Marocului, cu bilanțul lor zilnic de morți algerieni și francezi, opinia publică franceză dă semne de nerăbdare și începe să ceară cu insistență din partea Adunării Naționale ca aceasta să ia măsurile ce se impun pentru a se ajunge la o încetare a focului, la întoarcerea soldaților francezi și la rezolvarea pașnică a problemei algeriene.

Pînă acum opinia publică n-a avut de fapt decît o scurtă dare de seamă asupra călătoriei făcute la Alger de primul ministru Guy Mollet. Or, atît această dare de seamă făcută de președintele Consiliului de Miniștri de la tribuna parlamentului, cît și condițiile în care s-a desfășurat călătoria lui Guy Mollet în Algeria sînt departe de a fi lămurite toate temerile. Se știe, într-adevăr că Guy Mollet s-a lovit, chiar din ziua sosirii sale în Alger, de manifestații cu caracter fascist, organizate și susținute de elementele ultracolonialiste. Președintele Consiliului, care a avut slăbiciunea de a da înapoi în fața pretențiilor marilor colonialiști, — adversari ai numirii generalului Catroux în funcția de ministru rezident (deoarece acesta s-a arătat anul trecut favorabil întoarcerii sultanului Ben Iussef pe tronul Marocului) — a fost insultat și huiduit de bande de huligani fasciști pe care poliția locală i-a lăsat să acționeze nepedepsiți. Deși n-a crezut necesar să primească pe reprezentanții cei mai calificați ai poporului algerian, președintele Consiliului francez a avut totuși ocazia, în timpul săptămînii petrecute în Algeria să primească numeroase delegații algeriene care cereau recunoașterea ideii naționale algeriene. În acest sens călătoria lui Guy Mollet a fost folositoare. Ea l-a făcut de altfel să demaște „mica minoritate egoistă care face politica disperării" — adică pe marii colonialiști care nu vor să cedeze nimic din privilegiile lor feudale și care încearcă să se bată pentru interese care, după cuvintele lui Guy Mollet însuși, „nu au nimic francez".

Dacă din acest punct de vedere președintele Consiliului francez a făcut dovadă în timpul călătoriei sale de o oarecare fermitate, în alte privințe declarațiile sale au vădit totuși anumite retrageri față de angajamentele luate tot de el în timpul campaniei electorale. Această tendință a lui Guy Mollet de a da înapoi sub presiunea exercitată de ultracolonialiști, tendință ce a putut fi observată încă din discursul de investitură, s-a manifestat din nou în darea de seamă prezentată în fața Parlamentului în legătură cu călătoria sa în Africa de nord.

În aceste discursuri, Guy Mollet s-a străduit să justifice retragerile sale. Șeful guvernului a vorbit despre „necesitatea de a se menține ordinea". El a afirmat că vor fi luate „unele măsuri de destindere". În luna decembrie, vorbind în fața corpului electoral, el promisese însă în mod cu mult mai concret și mai precis că „va face tot posibilul pentru încetarea războiului în Africa de nord și pentru întoarcerea imediată a tinerilor soldați". Între altele el nu a fixat nici o dată pentru începerea discuțiilor cu reprezentanții calificați ai poporului algerian și nici pentru măsurile economice și sociale ale căror linii mari le-a definit în termeni vagi, declarînd că-și propune să dea de lucru la un milion de algerieni și să aplice o politică de înzestrare tehnică a Algeriei. Intrarea în guvern a republicanilor sociali — anunțată în ultimele zile prin numirea lui Chaban-Delmas ca ministru de stat, și a altor doi membri ai acestui grup ca subsecretari de stat — nu este de asemenea un fapt de natură să sporească încrederea maselor în politica algeriană a guvernului. Republicanii-sociali sînt o grupare politică de dreapta cu vederi în fond colonialiste.

Următoarele zile vor aduce, după cît se pare, însemnate precizări în chestiunea algeriană ca și în general, în chestiunea politicii franceze în Africa de nord. La Paris sînt în curs o serie întreagă de consfătuiri și tratative în această privință. Robert Lacoste, noul ministru-rezident în Algeria, a sosit sîmbătă la Paris și a făcut un important raport Consiliului de Miniștri asupra situației din această țară. Pe de altă parte, sultanul Marocului și ministrul de externe Pineau continuă tratativele începute săptămîna trecută cu privire la viitorul statut al Marocului. În curînd urmează să înceapă tratative asemănătoare cu privire la raporturile franco-tunisiene. Guvernul Guy Mollet are astfel prilejul de a asigura în viitorul apropiat bazele unei reale și sănătoase politici africane care să fie în același timp baza unei adevărate Uniuni Franceze. Pentru aceasta este însă nevoie ca guvernul să dea dovadă de fermitate față de presiunile colonialiștilor și de realism și înțelegere față de lupta de eliberare a popoarelor din Africa de nord.

Se poate spune de pe acum că un astfel de rezultat nu va fi obținut decît dacă unitatea de acțiune între muncitorii socialiști și comuniști se va întări și mai mult și dacă în jurul clasei muncitoare franceze se vor grupa toți adevărații republicani pentru a pune o frînă colonialismului și oamenilor în solda sa, care încearcă să transforme Africa de nord și mai ales Algeria într-un nou cîmp de bătaie asemănător celui care a existat timp de opt ani în Vietnam.

Pentru ce stă închisă Casa alegătorului din Viișoara?

CONSTANȚA (coresp. „Scînteii").— Casa alegătorului din satul Viișoara, comuna Cobadin, raionul Negru Vodă, este instalată în localul căminului cultural care se află în centrul satului. Dar ce folos că e în centrul satului, dacă stă mai tot timpul închisă. Oamenii care ar dori să vină la Casa alegătorului din Viișoara n-ar putea sta mult aici, deoarece camera e neîncălzită și nici măcar scaune nu sînt. Casa alegătorului din satul Viișoara nu are un program pe baza căruia să-și desfășoare activitatea, nu e asigurată nici cu broșuri, ziare, planșe sau alte materiale legate de campania electorală.

Tov. Aurel Constantin, secretarul organizației de bază, nu a repartizat agitatori la Casa alegătorului, pentru a da lămuririle necesare cetățenilor. Oare nu s-ar fi putut ca împreună cu directorul căminului cultural să se organizeze programe artistice, care să oglindească alegerile din trecut și cele de azi, marile libertăți politice de care se bucură poporul nostru? Faptul că Casa alegătorului se află mereu închisă, iar aici sînt afișate și listele de alegători, împiedică, pur și simplu, cetățenii din satul Viișoara să verifice dacă au fost trecuți sau nu pe listele de alegători.

Pînă cînd are de gînd comitetul raional de partid Negru Vodă să se împace cu această stare de lucruri?

Protestul populației de culoare din S. U. A. împotriva discriminărilor rasiale

NEW YORK 28 (Agerpres). TASS

În Statele Unite se desfășoară o campanie în sprijinul boicotului inițiat acum 11 săptămîni de populația neagră din orașul Montgomery (statul Alabama) împotriva societății de transporturi din această localitate în semn de protest împotriva discriminării și în sprijinul conducătorilor boicotului care au fost arestați.

Mii de negri participanți la boicot au organizat o demonstrație în semn de protest împotriva arestării conducătorilor boicotului.

Presa americană atrage atenția cu îngrijorare asupra faptului că mișcarea negrilor din Montgomery exercită o influență asupra populației negre din alte regiuni ale țării.

PE TEME ECONOMICE

Reducerea continuă a prețului de cost sarcină principală a oamenilor muncii

Partidul nostru a arătat și arată neobosit oamenilor muncii că reducerea continuă și sistematică a prețului de cost constituie, odată cu creșterea productivității muncii, o sarcină principală în opera de construcție socialistă.

Reducerea continuă și sistematică a prețului de cost este una din condițiile de bază ale dezvoltării neîntrerupte și multilaterale a economiei naționale, a creșterii producției industriale și agricole, în interesul ridicării nivelului de trai al poporului. După cum se știe, economia noastră națională, care înaintează cu succes pe drumul socialismului, se dezvoltă pe baza resurselor proprii, a acumulărilor realizate în economie, în primul rînd pe seama veniturilor industriei socialiste. Un izvor principal al sporirii acumulărilor este reducerea prețului de cost al producției. Cu cît întreprinderile își realizează producția la un preț de cost mai scăzut, cu atît beneficiile lor sînt mai mari, iar contribuția lor la creșterea acumulărilor e mai însemnată. Statul poate astfel să sporească mijloacele bănești folosite pentru desfășurarea cu succes a operei de industrializare socialistă, pentru construirea de noi fabrici și uzine, pentru dezvoltarea cu precădere a industriei grele — chezășia dezvoltării întregii economii, a înzestrării tuturor ramurilor economiei cu tehnica modernă, a sporirii pe această bază a producției industriale și agricole și a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. El poate aloca fonduri mai mari pentru dezvoltarea industriei bunurilor de larg consum, pentru mecanizarea și ridicarea agriculturii și pentru construirea de noi școli și așezăminte de cultură, construirea de locuințe, ocrotirea sănătății, organizarea odihnei oamenilor muncii și altele.

Odată cu trecerea la înfăptuirea prevederilor celui de-al doilea plan cincinal, sarcina reducerii necontenite, sistematice a prețului de cost capătă o însemnătate și mai mare. În anii celui de-al doilea cincinal se va realiza un volum de lucrări capitale de 105—110 miliarde lei, cu circa 67—75% mai mare decît în primul cincinal. Aproape 16 miliarde lei vor fi destinate pentru a se asigura creșterea nivelului cultural și sanitar al populației, îmbunătățirea deservirii populației cu bunuri de larg consum prin dezvoltarea rețelei comerțului de stat. În domeniul construcției de locuințe, gospodăriei comunale și ocrotirii sănătății, volumul lucrărilor capitale va crește în al II-lea cincinal de circa 3 ori față de primul cincinal. Se înțelege că aceste mari fonduri destinate înfloririi patriei și îmbunătățirii continue a vieții poporului nu cad de sus, din cer; asigurarea lor depinde în măsură hotărîtoare de reducerea continuă a prețului de cost.

Cît de mare este însemnătatea reducerii sistematice a prețului de cost pentru asigurarea acumulărilor necesare noilor investiții o arată faptul că în 1955 reducerea cu numai 1% a prețului de cost în industria republicană reprezenta aproape 320.000.000 lei; în anii celui de-al doilea cincinal, datorită creșterii proporțiilor producției industriale, economiile obținute pe baza reducerii cu 1% a prețului de cost vor fi de la an la an mai însemnate, ajungînd în 1960 la circa 560.000.000 lei.

Reducerea sistematică și continuă a prețului de cost constituie o condiție esențială pentru reducerea treptată a prețurilor cu amănuntul la mărfurile de larg consum și pentru ridicarea pe această bază a salariului real al oamenilor muncii și deci a nivelului lor de trai. Care muncitor, tehnician, inginer nu dorește ca din banii ce-i primește în schimbul muncii ce o depune să poată cumpăra tot mai multe produse și astfel să-și îmbunătățească traiul său și al familiei sale? Statul nostru poate însă reduce prețurile de desfacere la mărfurile de larg consum, numai pe baza reducerii continue și sistematice a prețului de cost. Altfel, orice ieftinire a mărfurilor de larg consum s-ar face pe seama fondurilor necesare dezvoltării economiei naționale și acțiunilor social-culturale, ar duce la micșorarea volumului acumulărilor, la încetinirea ritmului industrializării socialiste, ceea ce ar avea ca urmare, în cele din urmă, stagnarea și scăderea producției, micșorarea cantității de mărfuri pe piață. Aceasta ar duce la mărirea prețurilor, deci la scăderea nivelului de trai.

Experiența primului cincinal a dovedit că industria noastră socialistă dispune de mari rezerve de reducere a prețului de cost. Prețul de cost a fost redus în industria electrotehnică cu 29%, în industria de prelucrare a țițeiului cu 21% și a gazului metan cu 35%, în industria construcțiilor de mașini cu 18%, în industria chimică organică cu 16% etc.

Congresul partidului nostru a arătat însă că, într-o serie de ramuri cum ar fi: industria cărbunelui, a lemnului, celulozei și hîrtiei, a zahărului, a cărnii, a bumbacului și altele prețul de cost nu numai că nu a fost redus, dar chiar a crescut. Nerealizarea sarcinii de reducere cu 23% a prețului de cost pe întreaga industrie a lipsit economia națională în decursul cincinalului de importante economii, care ar fi putut contribui la dezvoltarea și mai mult a economiei naționale, la ridicarea bunei stări a celor ce muncesc pînă la nivelul prevăzut pentru 1955, nivel ce n-a fost atins în întregime.

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de-al doilea cincinal prevăd că pînă în 1960 prețul de cost va trebui să fie redus, în comparație cu anul 1955, cu cel puțin 15—20% în industria republicană, cu cel puțin 10% în transporturi, iar în construcții cu cel puțin 20% față de prețul de deviz al anului 1955; sarcini importante sînt prevăzute și în ce privește reducerea prețului de cost în sectorul agricol de stat.

Sporirea productivității muncii — baza reducerii prețului de cost

Raportul C.C. la Congres arată că **reducerea sistematică și continuă a prețului de cost trebuie privită ca o problemă centrală a întregii organizări a producției, trebuie să devină o preocupare vie și permanentă a ministerelor, a direcțiilor generale, a conducerilor întreprinderilor, a organizațiilor de partid, a fiecărui om al muncii și în primul rînd a fiecărui comunist.**

Ce trebuie să facă fiecare colectiv de întreprindere ca să realizeze și chiar să depășească sarcinile privind reducerea prețului de cost?

Pentru a răspunde la aceasta trebuie arătat mai întîi că prețul de cost oglindește întreaga activitate complexă de producție din fiecare întreprindere; în el își găsește expresia creșterea producției și a productivității muncii, felul cum sînt folosite mașinile, cum sînt gospodărite materiile prime și materialele, calitatea produselor, structura personalului, cheltuielile administrativ-gospodărești.

Toate aceste probleme trebuie să preocupe colectivul fiecărei întreprinderi în lupta pentru reducerea prețului de cost Dar structura prețului de cost, proporția între diferitele elemente care-l compun diferă de la o ramură a industriei la alta. În unele ramuri, greutatea specifică cea mai mare în totalul prețului de cost o au materiile prime, materialele și energia electrică, astfel încît reducerea prețului de cost depinde în cea mai mare măsură de economisirea acestora; în alte ramuri salariile au o greutate specifică mai mare — și de aceea principalul efort trebuie îndreptat spre folosirea din plin a mașinilor și a timpului de lucru.

Tocmai de aceea, lupta pentru reducerea prețului de cost **nu trebuie dusă „în general", după rețete-șablon, ci pe baza unei temeinice studieri a situației concrete din fiecare ramură industrială sau întreprindere în parte.** Conducerea fiecărei întreprinderi, cu ajutorul cadrelor de tehnicieni, contabili, ca și al masei muncitorilor trebuie să analizeze, care anume sînt acele elemente de care depinde în primul rînd reducerea prețului de cost, să concentreze eforturile întregului colectiv în primul rînd în direcția reducerii cheltuielilor principale, fără a se neglija totodată și celelalte elemente ale prețului de cost. Trebuie combătută tendința ce se manifestă în unele întreprinderi unde lupta pentru reducerea prețului de cost are un caracter de paradă, formal, unde se face mare zarvă în jurul reducerii unor cheltuieli care au o greutate specifică cu totul neînsemnată în componența prețului de cost, în timp ce reducerea cheltuielilor principale este neglijată.

Analizînd concret situația din întreprinderi, oamenii muncii trebuie să acorde o atenție centrală **creșterii necontenite a productivității muncii** — de care este întotdeauna legată micșorarea prețului de cost al producției. Prin mărirea productivității muncii se reduc cheltuielile de salarii pe fiecare unitate de produs; totodată, întrucît se produc în același timp mai multe produse, se micșorează cheltuielile de regie ce se repartizează pe unitatea de produs, fiecare produs costînd astfel mai ieftin. Faptul că în cursul primului cincinal metalurgiștii de la uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin și-au îndreptat eforturile spre creșterea productivității muncii — care a atins anul trecut un nivel de peste 200% față de 1951 — a constituit unul din principalii factori ai reducerii cu 40% a prețului de cost al unui tractor.

La Congresul al II-lea al partidului s-a arătat însă că problema atît de importantă a creșterii productivității muncii n-a constituit o preocupare permanentă a tuturor ministerelor, conducerilor întreprinderilor, sindicatelor, organizațiilor de partid. Tocmai rămînerea în urmă a productivității muncii față de nivelul înzestrării economiei naționale cu mașini și utilaje noi, moderne, a constituit o cauză principală a menținerii prețului de cost ridicat în unele ramuri industriale cum sînt, de pildă, industria cărbunelui, a lemnului, a lianților.

O mare însemnătate pentru creșterea productivității muncii are **progresul tehnic.** Conducerile întreprinderilor, antrenînd inginerii, tehnicienii și muncitorii fruntași, trebuie să studieze și să se documenteze asupra celor mai noi proiecte și procedee tehnologice, să inițieze măsuri concrete, bazate pe calcule economice, în vederea ridicării nivelului tehnic al producției. Este însă cu totul greșită, și trebuie combătută cu tărie părerea acelor organizații de partid și conducători de întreprinderi care își închipuie că pentru a realiza sarcinile stabilite în privința creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost pe baza progresului tehnic trebuie să aștepte neapărat investiții în mașini și utilaje noi. Cel mai important lucru în momentul de față este mai buna folosire a capacităților de producție, utilizarea la maximum a tehnicii existente. În acest scop, trebuie dusă o luptă perseverentă pentru a asigura eliminarea locurilor înguste, lichidarea timpilor morți în funcționarea mașinilor, precum și a muncii în „asalt", repararea utilajelor la termenele planificate, îmbunătățirea continuă a indicilor lor de utilizare.

Ridică mult prețul de cost în unele întreprinderi nerespectarea corelației între ritmul de creștere a productivității muncii și cel al salariului mediu. Aceasta se datorește, în primul rînd, faptului că în întreprinderi predomină încă așa-numitele norme statistico-experimentale, stabilite de multe ori prin aprecieri, în așa fel încît să se obțină neapărat un anumit salariu mediu, indiferent de procentul de creștere a productivității muncii. De asemenea, contribuie la încălcarea corelației juste între ritmul de creștere a productivității muncii și cel al salariului mediu faptul că în unele întreprinderi, în care mica mecanizare continuă să fie subapreciată, numărul muncitorilor auxiliari este excesiv de mare față de numărul celor aflați nemijlocit în procesul de producție.

Documentele Congresului al II-lea au pus un deosebit accent pe necesitatea dezvoltării producției în serie, pe baza **specializării și cooperării întreprinderilor.** Este lesne de înțeles că o întreprindere care se specializează în producerea unui anumit produs, în serie mare, are posibilitatea să folosească incomparabil mai bine mașinile și utilajele, să asigure utilizarea mai chibzuită, mai economicoasă a materiei prime, specializarea muncitorilor, să realizeze astfel produse mai multe și la un preț de cost mai scăzut decît o întreprindere care fabrică multe repere, trece des de la fabricarea unui produs la altul. De pildă, uzinele „Iosif Rangheț" Arad, specializate în producția de strunguri, au reușit ca în decursul primului cincinal să sporească de peste 4 ori productivitatea muncii față de 1950 și, totodată, să reducă prețul de cost al unui strung convențional cu 65% față de prețul de cost mediu realizat în același an. Întreprinderile pot realiza progrese în direcția dezvoltării producției în serie prin crearea de ateliere și secții specializate, în care să se treacă la organizarea producției în flux tehnologic continuu, în bandă rulantă etc.

În condițiile de astăzi, ale întăririi continue a relațiilor de colaborare în producție dintre statele lagărului socialist, se dezvoltă specializarea și cooperarea pe plan internațional, între țările socialiste. Aceasta înlesnește posibilitățile de trecere la o producție de serie mare, la specializarea pe țări a fabricării unor anumite tipuri de produse, care să ducă la ridicarea puternică a productivității muncii, la reducerea prețului de cost și deci și de vînzare al acestor produse în interesul oamenilor muncii din țara respectivă și din întregul lagăr socialist.

Cît mai mari economii în toate domeniile

O importantă rezervă pentru creșterea prețului de cost o constituie **organizarea rațională a muncii,** prin repartizarea lucrătorilor potrivit calificării lor și deservirea în bune condiții a locurilor de muncă cu materiale, scule, energie, aparate de control — **specializarea lucrătorilor în îndeplinirea anumitor operații, separarea muncilor de bază de muncile auxiliare, cu alte cuvinte economia forței de muncă.** De pildă, producția ar crește și, totodată, s-ar reduce prețul de cost în întreprinderile metalurgice și constructoare de mașini dacă în secțiile de forjă s-ar trece la o specializare a muncitorilor care execută operațiile de tratament termic și a celor care execută operațiile de prelucrare; iar în secțiile de turnătorie, dacă muncitorii de bază — turnătorii — s-ar ocupa numai cu turnarea pieselor și n-ar mai face asemenea munci auxiliare ca transportul nisipului, al materialelor și formelor, ciuruitul pămîntului și al nisipului etc.

Una din cele mai importante pîrghii pentru reducerea prețului de cost este **înfăptuirea unui sever regim de economii în folosirea materiilor prime, materialelor, combustibilului și energiei electrice,** în unele ramuri (industria ușoară, alimentară), cheltuielile pentru materii prime, materiale, combustibil, energie electrică ajungînd chiar să depășească 80% din totalul cheltuielilor de producție.

Consumurile specifice de materii prime, materiale etc continuă să se mențină ridicate în cele mai multe ramuri industriale. În multe uzine metalurgice și constructoare de mașini se produce încă o mare risipă de metal pe de o parte datorită greutății proiectate prea mari a mașinilor, iar pe de altă parte datorită adausurilor de prelucrare exagerate la piesele turnate și forjate. O risipă nepermisă de metal are loc și la fabricarea unor mașini electrice. Un transformator de 100 kVA fabricat în industria noastră electrotehnică cîntărește cu 400 kg. mai mult

(Continuare în pag. 4-a)

Dezbaterile din Camera Comunelor privind politica externă a guvernului britanic

LONDRA 28 (Agerpres). — TASS In seara de 27 februarie, au început în Camera Comunelor dezbateri de politică externă.

Opoziția laburistă a criticat aspru acțiunile guvernului

Deputatul Alfred Robens, care a luat cuvîntul în numele opoziției laburiste, a criticat aspru acțiunile guvernului englez în domeniul relațiilor internaționale.

Robens a subliniat că vrea să îndrepte principala atenție asupra problemei în ce fel lumea comunistă și cea necomunistă pot coexista în condiții de pace.

In continuare Robens a arătat că guvernul englez poartă în mare măsură răspunderea pentru faptul că participanții la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri nu au putut ajunge la un acord.

Totuși, a declarat Robens, **„insuccesul conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe nu înseamnă că nu trebuie continuate tratativele. El trebuie să fie un impuls pentru tratative viitoare".** Aceste cuvinte au fost primite cu aplauze de deputații laburiști.

Referindu-se la problema germană, Robens a subliniat că soluționarea ei a ajuns la un impas datorită politicii puterilor occidentale care insistă ca Germania unificată să fie inclusă în alianța militară nord-atlantică.

In continuare, Robens a atras atenția Camerei Comunelor asupra rolului însemnat pe care îl joacă în relațiile internaționale contemporane țările care nu doresc să adere la nici un fel de grupări militare. In legătură cu aceasta, el s-a referit la acea parte din raportul lui N. S. Hrușciov prezentat Congresului al XX-lea al P.C.U.S. în care se arată că forțele păcii au crescut considerabil în legătură cu apariția pe arena mondială a grupului de state iubitoare de pace din Europa și Asia care au proclamat neparticiparea la blocuri ca principiu al politicii lor externe. Aceste țări care nu au aderat la nici unul din lagăre, a continuat Robens, sînt membre ale O.N.U. și, dacă se ia în considerare politica externă a Uniunii Sovietice, în baza Cartei O.N.U. se poate găsi un teren comun pentru țările din Orient și Occident. Robens și-a exprimat convingerea că în felul acesta vor putea fi rezolvate problemele Europei, Orientului mijlociu și Extremului orient.

In cuvîntarea de răspuns, Selwyn Lloyd, ministrul de Externe, a căutat să justifice orientarea diplomației engleze recurgînd în acest scop la atacuri împotriva politicii externe a U.R.S.S.

In dezbaterile care au avut loc după discursul lui Lloyd, numeroși deputați au insistat ca guvernul englez să contribuie prin politica sa în mod activ la realizarea unui acord în problemele internaționale arzătoare.

Laburistul Henderson a cerut, printre altele, ca guvernul să studieze cu atenție propunerile sovietice în problema dezarmării, cuprinse în raportul prezentat de N. S. Hrușciov la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Laburista Jenny Lee a declarat cu îngrijorare că glasul Angliei contează puțin în problemele internaționale, deoarece Anglia este considerată numai ca un partener minor al Statelor Unite. Jenny Lee a propus apoi ca Lloyd să ia măsuri în scopul lichidării „jalnicului S.E.A.T.O.".

Deputatul conservator Hichimbrook a declarat că în ultimii cîțiva ani Uniunea Sovietică a obținut mari succese diplomatice și politice și că politica Occidentului a fost „statică și lipsită de orizont", în comparație cu politica U.R.S.S.

După părerea acestuia, politica engleză în problema germană este „prea lipsită de elasticitate". El a exprimat părerea că ar fi în interesul Angliei recunoașterea oficială a Republicii Democrate Germane și stabilirea unor relații diplomatice cu R.D.G.

Vorbind în numele opoziției laburiste, Kenneth Younger, după ce a criticat politica externă a puterilor occidentale, a subliniat că raportul lui N. S. Hrușciov la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. conține „adevăruri importante".

La sfîrșitul ședinței, a luat cuvîntul primul ministru Eden.

Răspunzînd la observațiile critice, referitoare la politica Angliei în problema germană, Eden a afirmat că „puterile occidentale nu ar fi condiționat niciodată reunificarea Germaniei de includerea Germaniei în N.A.T.O.".

In legătură cu problema indochineză, Eden a declarat că în prezent au loc tratative între puterile participante la acordul de la Geneva, referitoare la acțiunile care urmează să fie luate în viitor.

Trecînd la situația din Orientul Mijlociu, Eden a asigurat că puterile occidentale încearcă să obțină acolo o reglementare pașnică. In același timp Eden a confirmat că aceste puteri „se călăuzesc după acordul tripartit (așa numita „declarație tripartită a S.U.A., Angliei și Franței" din 25 mai 1950 — N.R.) și a anunțat că ele „se străduiesc să sporească forțele" din zonele neutre „pentru a diminua riscul unor noi incidente".

Eden a consacrat o parte din discursul său încercărilor de a prezenta într-o lumină favorabilă politica colonială a Angliei. El a afirmat că în general Anglia nu ar fi o putere colonială și că o asemenea putere ar fi... Uniunea Sovietică. Eden a declarat că este dezolat că politica Angliei față de țările coloniale nu întîmpină înțelegerea necesară.

Declarațiile lui Eden cu privire la vizita conducătorilor sovietici în Anglia

Eden a subliniat îndeosebi că a studiat cu atenție materialele Congresului al XX-lea al P.C.U.S „Faptul că doi conducători sovietici vor fi oaspeții noștri în primăvara aceasta, a declarat Eden, implică, după cum mi se pare, pentru noi o obligație deosebită. Ei doresc ca și noi ca atunci cînd ne vom întîlni să avem o discuție serioasă. Hrușciov a spus că, după părerea sa, primejdia războiului s-a micșorat și acest lucru, după toate probabilitățile, este just".

Referindu-se la o serie de teze cuprinse în cuvîntările rostite la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., Eden a adăugat: „Acestea dovedesc multe lucruri și nu în ultimă instanță că trebuie să discutăm unul cu altul".

„Filozofiile noastre, a declarat el, se află la poluri diferite, dar aceasta nu este un motiv ca să nu ne întîlnim și să nu examinăm chestiunile în comun".

Subliniind că „a convinge și a încerca de a găsi un limbaj comun este sarcina activității de stat", Eden a declarat: „Acesta va fi scopul întîlnirii noastre. Eu sper că vom reuși să contribuim la realizarea țelurilor noastre cînd oaspeții noștri vor veni la noi în aprilie".

Crearea Biroului C. C. al P.C.U.S. pentru R. S. F. S. R.

Ca președinte a fost confirmat N. S. HRUȘCIOV

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite:

In scopul unei conduceri mai concrete a activității organizațiilor republicane, organelor de partid, de stat și economice regionale, de ținut, și al soluționării mai operative a problemelor construcției economice și culturale a Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse, Comitetul Central al P.C.U.S. a creat Biroul C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R.

Ca președinte al Biroului C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R. a fost confirmat N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., și ca vicepreședinte al Biroului N. I. Beliaev, secretar al C.C. al P.C.U.S.

Ca membri ai Biroului C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R. au fost confirmați: Iasnov M. A. — președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; Kapitonov I. V. — prim-secretar al Comitetului Regional Moscova al P.C.U.S.; Kozlov F. R. — prim-secretar al Comitetului Regional Leningrad al P.C.U.S.; Ciuraev V. M. — șeful secției organelor de partid a C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R.; Milarșcikov V. P. — șeful secției agricole a C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R.; Zanov A. M. — prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; Ignatov V. G. — prim-secretar al Comitetului Regional Gorki al P.C.U.S.; Kirilenko A. P. — prim-secretar al Comitetului Regional Sverdlovsk al P.C.U.S.

Deschiderea conferinței pentru elaborarea proiectului de statut al agenției internaționale pentru energia atomică

WASHINGTON 28 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 februarie s-a deschis, la Washington, conferința pentru elaborarea proiectului de statut al agenției internaționale pentru energia atomică. La conferință participă reprezentanți a 12 țări: Uniunea Sovietică, S.U.A., Anglia, Franța, Canada, Cehoslovacia, Belgia, India, Australia, Brazilia, Portugalia și Uniunea Sud Africană. Lucrările conferinței sînt secrete.

Uniunea Sovietică este reprezentată de ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., G. N. Zarubin.

La sfîrșitul ședinței secretariatul conferinței a dat spre publicare în presă următorul comunicat:

„La conferință sînt examinate părerile formulate în discuțiile care au avut loc la cea de-a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., în decembrie 1955, și observațiile făcute de statele care nu sînt reprezentate la conferință cu privire la proiectul de statut, difuzat la 22 august 1955".

Dulles criticat de senatori americani

WASHINGTON 28 (Agerpres). — Aprecierile cu privire la politica U.R.S.S. și a S.U.A. făcute de Dulles cu ocazia ultimelor sale discursuri ținute la 24 și 25 februarie au prilejuit nenumărate critici la adresa secretarului Departamentului de Stat.

Senatorul democrat John Sparkman a precizat că nu este de acord cu afirmațiile lui Dulles. „Presupunerea că Uniunea Sovietică este slabă ar fi cea mai mare greșeală pe care o putem face" — a spus senatorul Sparkman.

Exprimîndu-și îngrijorarea față de prestigiul dobîndit de Uniunea Sovietică în țările slab dezvoltate economiceste, ca urmare a politicii sale de ajutorare a acestor țări, Sparkman a acuzat guvernul republican că „este lipsit de orice program" față de aceste regiuni și că „nu a elaborat o politică externă corespunzătoare situației".

La rîndul său senatorul John Fulbright l-a acuzat pe Dulles că nu arată poporului american adevărul cu privire la raportul de forțe dintre S.U.A. și U.R.S.S. El a spus că „Dulles vrea să convingă poporul american să nu se încreadă în propriile sale simțuri, pentru ca astfel să considere triumfurile sovietice drept înfrîngeri și înfrîngerile occidentale drept triumfuri".

Guvernul Adenauer a intrat într-o perioadă de criză

Declarația liderului social-democrat Ollenhauer

BONN 28 (Agerpres). — După cum anunță agenția D.P.A., la 26 februarie Erich Ollenhauer, liderul opoziției din Germania occidentală, a ținut o cuvîntare la Heidelberg. El a declarat că evenimentele din ultimul timp vestesc sfîrșitul unei etape a politicii vest-germane începută în 1949 și care poate fi numită pe bună dreptate „era lui Adenauer". **Guvernul Adenauer — a spus Ollenhauer — a intrat într-o perioadă de criză mortală. Ca rezultat al pretențiilor exagerate ale cancelarului față de coaliție și opoziție, în politica internă a apărut un curent pe care în 1953 nimeni nu l-ar fi putut prevedea.**

După părerea lui Ollenhauer, cabinetul federal se va transforma din ce în ce mai mult într-un „refugiu pentru miniștrii rămași fără partid".

Pentru a progresa în problema reunificării — a continuat Ollenhauer — Germania trebuie să fie gata să pună în discuție participarea sa la N.A.T.O., pe de o parte, și la pactul de la Varșovia pe de altă parte. Dacă guvernul federal consideră că nu poate să-și întemeieze acțiunile pe această bază, el trebuie să dea altor forțe posibilitatea să facă acest început în politica externă. Dacă după 1957 se va constitui o coaliție guvernamentală fără Uniunea creștin-democrată, în Germania nu se va crea un haos, ci se va deschide o alternativă de deplin democrată, iar rolul conducător va reveni partidului social-democrat. Trebuie acceptat faptul că în Republica Federală formele democrației nu trebuie să corespundă întotdeauna ideilor și principiilor politicii nord-americane.

Înmînarea premiului internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" generalului mexican Cardenas

MEXICO 28 (Agerpres). — La 26 februarie a avut loc în capitala Mexicului solemnitatea înmînării premiului internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", generalului Lasaro Cardenas, activist de seamă pe tărîm social, fost președinte al Mexicului.

După ce Heriberto Jara, președintele Comitetului partizanilor păcii din Mexic, l-a felicitat pe Cardenas, G. V. Aleksandrov, artist al poporului din U.R.S.S., membru în Comitetul pentru decernarea premiilor internaționale Stalin, i-a înmînat generalului Cardenas diploma și medalia de laureat al premiului internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Numeroasa asistență prezentă la solemnitate a ascultat apoi cu o mare atenție cuvîntarea lui Lasaro Cardenas pe care a subliniat-o cu numeroase aplauze.

—o—

Greva muncitorilor de la întreprinderile de produse lactate din Austria

VIENA 28 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Oesterreichische Volksstimme", muncitorii de la întreprinderile de produse lactate din întreaga Austrie au declarat grevă în sprijinul revendicării lor privind plata unui spor de scumpete. La Innsbruck, Wiener-Neustadt, Linz, Salzburg și Graz greva a fost generală.

La Salzburg muncitorii din întreprinderile de produse lactate au reluat lucrul după ce revendicările lor au fost satisfăcute.

—o—

Guy Mollet despre politica guvernului francez în Algeria

PARIS 28 (Agerpres). — La 28 februarie președintele Consiliului de Miniștri Guy Mollet a rostit o cuvîntare retransmisă de posturile de radio franceze.

Afirmînd că „Franța recunoaște și respectă personalitatea Algeriei care este și va rămîne indisolubil legată de Franța metropolitană", vorbitorul a spus că „în ce privește statutul definitiv al Algeriei, guvernul va discuta cu cei pe care îi va alege populația Algeriei". Toate acțiunile guvernului, a adăugat el, tind să facă posibile aceste alegeri care nu pot avea loc decît în liniște, într-o Algerie pacificată". Guy Mollet a arătat în continuare că „după cum și-a luat angajamentul, guvernul va lua imediat măsuri pentru progresul economic și social și pentru efectuarea de reforme în administrație".

Mollet a repetat că guvernul va cere Adunării Naționale „împuterniciri speciale absolut necesare" în problema Algeriei. Guy Mollet s-a adresat apoi cetățenilor francezi din Algeria garantîndu-le în numele guvernului apărarea bunurilor și a drepturilor lor în această țară. Guy Mollet a subliniat că „la cererea ministrului rezident guvernul a luat tocmai primele măsuri pentru a le asigura securitatea".

Adresîndu-se populației musulmane din Algeria, Guy Mollet a cerut încetarea luptelor din cadrul rezistenței precizînd că „la trei luni după încetarea luptelor" vor avea loc alegeri. După cum arată agenția France Presse, Guy Mollet a avertizat că în cazul că algerienii nu vor înceta rezistența „Franța se va vedea silită să-și mobilizeze toate resursele sale pentru a asigura prin toate mijloacele securitatea populațiilor". In încheierea cuvîntării sale Guy Mollet a spus că „Franța vrea pace. Ea vrea să construiască în Algeria o comunitate franco-musulmană liberă și frățească".

—o—

Parlamentul francez a acordat un vot de încredere guvernului

PARIS 28 (Agerpres). — Marți după amiază a avut loc în Adunarea Națională Franceză dezbateri în legătură cu proiectul guvernului privitor la concediile anuale plătite de trei săptămîni pentru muncitori. S-a anunțat anterior că în legătură cu acest proiect, guvernul a cerut patru voturi de încredere pentru a asigura votarea lui fără nici un amendament. Observatorii parlamentari arată că dezbaterile au fost scurte, întrucît majoritatea deputaților sînt preocupați de situația din Algeria. In cadrul acestor dezbateri, deputatul comunist Waldeck Rochet a luat cuvîntul, anunțînd că grupul comunist va acorda votul de încredere guvernului pentru programul său social. Deputatul Rochet a ținut însă să sublinieze, pe de altă parte, că „grupul comunist nu poate aproba politica față de Algeria. Sîntem obligați, a spus vorbitorul, să constatăm că ea este în contradicție cu promisiunile electorale și avem certitudinea că ea nu duce la reglementarea pașnică a problemei".

Toți deputații înscriși la cuvînt, printre care reprezentanți ai grupului M.R.P., republicani sociali (foști gaulliști) R.G.R. (grupul Edgar Faure) socialiștii și radical-socialiștii, au declarat că vor acorda vot de încredere guvernului.

La primul din cele patru voturi de încredere cerut de guvernul Guy Mollet, Adunarea Națională Franceză a votat în unanimitate încredere în guvern.

Observatorii politici occidentali subliniază că foarte probabil ca guvernul să obțină și celelalte trei voturi de încredere.

NICOLAE BĂLȚĂȚEANU

Teatrul românesc suferă o grea pierdere. Artistul poporului Nicolae Bălțățeanu, după o lungă suferință, a încetat din viață în noaptea de 27 spre 28 februarie, în vîrstă de 63 de ani.

Artist-cetățean în adevăratul și înaltul înțeles al cuvîntului, membru al Partidului Muncitoresc Romîn, Nicolae Bălțățeanu a știut să-și împletească activitatea profesională cu cea obștească, punîndu-și marele său talent și puterea de muncă în serviciul ridicării culturale a poporului.

Nicolae Bălțățeanu s-a născut la 26 noiembrie 1893, în comuna Greci, regiunea Craiova. După studii liceale la Turnu Severin, s-a înscris la Conservator, pe care l-a absolvit în 1916.

Angajat în 1918 la Teatrul Național din București, a făcut apoi parte, pentru scurt timp, din compania teatrală condusă de soții Bulandra.

In 1923, N. Bălțățeanu a revenit la Teatrul Național.

Prin valoarea și numărul însemnat al creațiilor sale, viața artistică a lui N. Bălțățeanu se înscrie pe linia carierei biruitoare a ilustrilor săi predecesori Grigore Manolescu, Constantin Nottara, Aristide Demetriad, de la care a preluat, îmbogățind-o, tradiția realistă în arta scenică.

Prin marile sale însușiri scenice, prin studiul aprofundat al rolurilor, prin nedezmințita sa conștiință profesională, N. Bălțățeanu a dat viață unor personaje care, neîndoios, vor rămîne în istoria teatrului romînesc ca exemple de înaltă ținută artistică.

Printre numeroasele creații ale lui N. Bălțățeanu se numără: Răzvan din „Răzvan și Vidra" de B. P. Hașdeu, Ovidiu din piesa cu același nume, de Vasile Alecsandri, Baronul și Vasca Pepel din „Azilul de noapte" de Maxim Gorki, Filip din „Don Carlos" de Schiller, Tartuffe, Don Juan din piesele cu același nume de Molière, Don Salluste din „Ruy Blas" de Victor Hugo, apoi rolurile Dinu Păturică din dramatizarea romanului „Ciocoii vechi și noi" de N. Filimon, Făt-frumos din „Înșir-te Mărgărite" și Nenoroc din „Cocoșul negru" de Victor Eftimiu, Sbilț din „Patima Roșie" de M. Sorbul și Papa Leon din „Michel Angelo" de Al. Kirițescu.

Printre ultimele roluri interpretate de Nicolae Bălțățeanu au fost Hagi Tudose din piesa lui Barbu Delavrancea, Versinin din „Trei surori" de A. P. Cehov, Ivan Ivanovici din „Confruntarea" de frații Tur, apoi, rolurile din „Așa va fi" de C. Simonov, „Casa cu storurile trase" de frații Tur, „Fericirea furată" de Ivan Franco, „Schimbul de onoare" de M. Davidoglu, „Intr-o noapte de vară" de Aurel Baranga, „Martin Roggers descoperă America" de C. Constantin și A. Rogoz. Profesor la Institutul de teatru „I. L. Caragiale" din București, Nicolae Bălțățeanu a împărtășit din marea sa experiență tineretului, schimbul de mîine al teatrului nostru.

Pentru deosebitele sale merite, pentru marea sa artă, pentru neuitatele sale creații, lui N. Bălțățeanu i s-au conferit înaltul titlu de artist al poporului din R.P.R., Ordinul Muncii clasa I-a, titlul de laureat al Premiului de Stat.

Colegii, ca și masele largi de spectatori care l-au iubit și prețuit, vor păstra artistului și omului N. Bălțățeanu o amintire nestearsă.

Numele lui Nicolae Bălțățeanu se înscrie la loc de onoare în istoria teatrului romînesc.

Sică Alexandrescu, Costache Antoniu, Marcel Anghelescu, Natașa Alexandra, Niky Atanasiu, Lucia Sturza-Bulandra, Ștefan Braborescu, Aura Buzescu, Radu Beligan, N. Brancomir, Aurel Baranga, G. Calboreanu, G. Ciprian, Al. Critico, Jules Cazaban, Marietta Deculescu, Toma Dimitriu, M. Davidoglu, Victor Eftimiu, Maria Filotti, Al. Finți, Ion Finteșteanu, Beate Fredanov, Mony Ghelerter, Aurel Ghițescu, Al. Giugaru, Al. Ghibericon, Ion Iancovescu, Al. Kirițescu, Gh. Kovács, Ion Manolescu, V. Maximilian, Agepsina Macri-Eftimiu, Vasile Moldovanu, A. Pop Marțian, Vlad Mugur, Camil Petrescu, Irina Răchițeanu, Marietta Sadova, Constantin Sinu, Ion Șahighian, Maricara Voiculescu, George Vraca, V. Valentineanu.

* * *

Ministerul Culturii anunță cu adîncă părere de rău încetarea din viață a eminentului artist al Teatrului Național „I. L. Caragiale", Nicolae Bălțățeanu, artist al poporului din R.P.R., decorat cu Ordinul Muncii cl. I-a, laureat al Premiului de Stat.

Prin dispariția lui Nicolae Bălțățeanu, teatrul romînesc încearcă o grea pierdere. Nicolae Bălțățeanu a slujit arta scenică ani îndelungați cu dragoste și abnegație, contribuind prin marile lui aptitudini creatoare la educarea maselor populare, la dezvoltarea și înflorirea tradiției noastre de teatru realist. Cu Nicolae Bălțățeanu se stinge un artist iubit de oamenii muncii, care atît în teatru cît și în viață a înțeles să lupte pentru pace și progres, pentru construirea socialismului.

* * *

Corpul neînsuflețit al artistului poporului Nicolae Bălțățeanu se află depus în holul Teatrului Național „I. L. Caragiale", sala Comedia.

* * *

Adunarea de doliu va avea loc la sala Comedia miercuri 29 februarie ora 14. Inhumarea se va face la cimitirul Bellu la ora 16.

Știri sportive

Intîlnirile prietenești de volei dintre echipele R. P. R. și U. R. S. S.

Sala sporturilor de la Floreasca a găzduit marți seara o nouă întîlnire internațională dintre echipele selecționate de volei ale U.R.S.S. și R.P.R.

O prețioasă victorie internațională a obținut echipa masculină a R.P.R. care a reușit să învingă cu scorul de 3—2 valoroasa echipă a U.R.S.S.

Meciul a avut o desfășurare pasionantă și ținut în permanență încordată atenția spectatorilor. Primul set a fost cîștigat cu ușurință de echipa sovietică cu 15—5. In setul următor echipa țării noastre a jucat cu multă energie cîștigînd cu 15—11. In continuare, echipa R.P.R. și-a adjudecat și setul al treilea la scorul de 15—8, după un joc care a entuziasmat pe spectatori. Echipa sovietică își revine și prestînd un joc tehnic cucerește setul al patrulea (15—8), astfel că situația devine egală: 2—2. Setul decisiv, care a prilejuit o întrecere de rară frumusețe, a fost cîștigat de reprezentativa R.P.R. cu 15—12. La sfîrșitul jocului miile de spectatori au aplaudat cu căldură jocul prestat de cele două echipe, iar jucătorii romîni și sovietici și-au strîns prietenește mîinile.

In deschidere a avut loc jocul feminin dintre echipele R.P.R. și U.R.S.S. Echipa sovietică a obținut o nouă victorie cu scorul de 3—1.

(Agerpres)

Reducerea continuă a prețului de cost sarcină principală a oamenilor muncii

(Urmare din pag. 3-a)

decît tipurile similare fabricate peste hotare.

In condițiile de azi cînd producția de minereu de fier nu asigură decît în proporție de 50% nevoile siderurgiei, cînd industria siderurgică este rămasă în urmă față de nevoile de metal ale economiei și luptăm pentru sporirea producției de metal necesară dezvoltării întregii economii și îndeosebi ramurii construcțiilor de mașini — economia de metal are o mare însemnătate. Numai prin aplicarea pe scară largă a metodelor moderne de forjare, prin matrițare și turnare, de pildă, economia națională ar cîștiga anual mii de tone de metal — iar reducerea cheltuielilor de metal ar avea ca rezultat scăderi ale prețului de cost în întreaga economie.

Folosirea în producție a unor materiale economicoase, a unor înlocuitori corespunzători pentru materialele scumpe și deficitare constituie de asemenea un important mijloc de reducere a cheltuielilor de materii prime și materiale. Mari rezerve pentru economisirea materiei prime și materialelor sînt și reducerea prin toate mijloacele a deșeurilor, valorificarea lor în vederea producerii unor bunuri de larg consum, reducerea sistematică a procentului de rebuturi. La uzinele „Progresul Brăila" — valoarea rebuturilor în primele două trimestre ale anului trecut a ajuns să fie egală cu fondul de salarii al întreprinderii pe un trimestru.

Fără îndoială că pe nici un muncitor nu l-ar lăsa inima să lucreze neglijent și să dea rebuturi dacă ar chibzui mai serios la costul materiei prime, al materialelor și combustibilului, precum și al muncii irosite, dacă s-ar gîndi că scumpirea prețului de cost al produselor, cauzată de rebuturi, se întoarce împotriva sa însuși!

O sursă importantă de economii o constituie și **reducerea cheltuielilor administrativ-gospodărești** în primul rînd prin ieftinirea aparatului administrativ, prin restrîngerea personalului neproductiv și eliminarea unor posturi intermediare inutile între diferite servicii. La ce poate duce o asemenea situație ca aceea de la fabrica „Electroizolantul"-București, unde la fiecare 5 muncitori există trei salariați tehnico-administrativi, dacă nu la cheltuirea în mod inutil a unor însemnate fonduri, la mărirea prețului de cost, la irosirea forțelor de muncă atît de necesare altor întreprinderi!

Prețul de cost crește în mod nejustificat în multe întreprinderi din pricina sumelor irosite pentru plata de amenzi, penalizări, locații pentru vagoane, dobînzi etc. In trimestrul II/1955, Combinatul chimic Nr. 2 a plătit drept amenzi și penalizări 398.000 lei, iar uzinele de produse sodice Ocna Mureșului 506.000 lei, ceea ce a contribuit la ridicarea prețului de cost pe Direcția generală a industriei chimice de bază cu 0,5%. Trebuie combătută cu tărie atitudinea greșită a acelor conducători de întreprinderi care susțin că prin penalizări, locații etc. banii nu fac decît să treacă dintr-un buzunar al statului în altul — nevăzînd pagubele reale aduse economiei naționale, oamenilor muncii de întîrzierea livrării unor produse, blocarea de mijloace de transport pe care nici un fel de amendă nu le poate înlocui.

Lupta pentru un preț de cost mai mic trebuie strîns împletită cu lupta pentru îmbunătățirea calității produselor. Nu se poate trece cu vederea faptul că în unele întreprinderi reducerea prețului de cost este considerată ca o „justificare" a faptului că se produc mărfuri de calitate inferioară, care nu corespund cerințelor consumatorilor. Or, produsele de proastă calitate, care zac în stocuri în fabrici sau în magazine, nu numai că nu reduc, dar scumpesc întotdeauna prețul de cost și cheltuielile de circulație ale întreprinderilor comerciale. Ele păgubesc economia națională și pe oamenii muncii, deoarece înseamnă materii prime, materiale, energie, muncă retribuită, uzură de mașini — toate cheltuite fără rost.

O deosebită însemnătate pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al poporului are reducerea cheltuielilor de producție și în agricultură. In S.M.T.-uri trebuie dusă o luptă hotărîtă pentru reducerea prețului de cost pe fiecare hantru — prin ieftinirea și îmbunătățirea calității reparațiilor, micșorarea parcursului în gol al mașinilor, lichidarea risipei de combustibil și lubrefianți, îmbunătățirea calității lucrărilor efectuate. Incă din acest an este necesar să se realizeze o cotitură în ce privește reducerea prețului de cost în gospodăriile agricole de stat, îndreptîndu-se eforturile în primul rînd spre folosirea rațională a pămîntului, a utilajelor și a forței de muncă, efectuarea la timp a lucrărilor agrotehnice, micșorarea pierderilor de recoltă și a cheltuielilor administrativ-gospodărești.

Reducerea neîntreruptă a prețului de cost al producției agricole este strîns legată de progresele realizate în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Experiența a numeroase gospodării colective frunțașe arată limpede ce mari posibilități de reducere a prețului de cost asigură agricultura socialistă, care creează condițiile creșterii continue a productivității muncii, mecanizării largi a muncilor agricole, specializării în producție și în calificarea colectiviștilor, organizării superioare a muncii. Pentru economia noastră națională este important ca cheltuielile de producție să fie reduse și în gospodăriile țărănești individuale.

Răspîndirea experienței înaintate — pîrghie principală

In lupta pentru reducerea continuă a prețului de cost este deosebit de important să se organizeze mai temeinic hozrasciotul în fiecare întreprindere și, totodată, să se extindă în sectoare și secții, ceea ce va da posibilitatea de a se asigura evidența și controlul atît la cheltuirea materiilor prime, materialelor etc., cît și folosirea forței de muncă. Totodată, este necesar să se țină permanent o evidență strictă a prețului de cost, evidență care să nu rămînă în scripte, ci să fie adusă la cunoștința masei largi de muncitori, astfel încît ei să poată cunoaște în fiecare moment, pe fiecare fază de producție, prețul de cost planificat și cel realizat de ei — și să lupte în cunoștință de cauză pentru micșorarea lui.

Reducerea sistematică a prețului de cost nu privește însă numai conducerile întreprinderilor. **Factorul hotărîtor al realizării cu succes a sarcinii de reducere a prețului de cost îl constituie activitatea creatoare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor.**

Este lesne de înțeles că prețul de cost pe întreaga industrie ar putea fi redus cu mult dacă nu numai grupuri de muncitori ci toți muncitorii ar lucra după metodele de înaltă productivitate ale fruntașilor, și-ar însuși experiența acestora în folosirea mai bună a mașinilor, în economisirea materiilor prime și materialelor, în îmbunătățirea calității produselor. Dacă în filaturile de bumbac din București, de pildă, numai 50% din muncitoarele care lucrează la ringuri și preparație și-ar însuși și aplica cele mai bune mînuiri ale fruntașilor din filaturile noastre, producția anuală de fire ar crește cu circa 20.000 kg., ceea ce reprezintă circa 120.000 metri țesături; s-ar reduce prețul de cost al firelor, deci și al țesăturilor, ar crește și cîștigul muncitoarelor.

Or, pînă în prezent ministerele, conducerile întreprinderilor, organele de partid și sindicale nu au organizat satisfăcător extinderea metodelor fruntașilor în producție. Este neglijată deasemenea răspîndirea experienței întreprinderilor fruntașe în lupta pentru reducerea prețului de cost. Extinderea experienței înaintate este o pîrghie principală în îndeplinirea celor mai importante sarcini legate de reducerea continuă a prețului de cost.

Cu căldură trebuie sprijinite inițiativele prețioase îndreptate spre reducerea prețului de cost, ca, de pildă, inițiativa metalurgiștilor de la uzinele „I. C. Frimu"-Sinaia, privind îmbunătățirea indicilor de utilizare a mașinilor, aceea privind gospodărirea cu grijă a metalului prin reducerea adausurilor de prelucrare etc. Prin extinderea inițiativei fruntașilor din industria de încălțăminte de a produce mai multă încălțăminte din aceeași cantitate de materie primă, s-au economisit într-un singur an peste 7.200.000 dm. p. piele din care s-au produs aproape 396.000 perechi încălțăminte.

Organizațiile de partid și sindicale trebuie să desfășoare o largă muncă politică de masă în jurul problemelor concrete ale reducerii prețului de cost din întreprinderi, astfel încît fiecărui muncitor și tehnician să-i fie clară legătura care există între reducerea prețului de cost și ridicarea nivelului său de trai. Principalul criteriu al agitației și propagandei de partid în întreprinderi constă tocmai în eficacitatea propagandei și agitației, în contribuția lor efectivă la obținerea fiecărui procent de creștere a productivității muncii, de reducere a prețului de cost.

Luptînd cu hotărîre pentru reducerea prețului de cost, oamenii muncii vor obține în cursul celui de-al doilea cincinal o nouă și puternică dezvoltare a economiei naționale, îmbunătățirea nivelului lor de trai.

M. ANGELESCU

SCURTE ȘTIRI

NICOSIA. La 28 februarie tribunalul militar englez din Cipru a condamnat la moarte pe tinerii ciprioți Andreas Zakkos și Michel Charilos, acuzați de a fi atacat un militar englez, care a asasinat un patriot cipriot.

NEW YORK. Referindu-se la un comunicat al secretariatului Confederației oamenilor muncii din America Latină, ziarul „Worker" anunță arestarea în Mexico-City a lui Victor Manuel Gutierres — secretarul general al Confederației oamenilor muncii din Guatemala.

PARIS. Revista franceză „Paris Match" relatează că pînă în prezent din noul Wehrmacht pe cale de constituire în Germania occidentală, și-au și dat demisia 200 din primii 2000 de voluntari. Motivele demisiilor: „soldă insuficientă, lipsă de libertate, disciplină prea aspră".

COPENHAGA. La 27 februarie, N. V. Slavin, ambasadorul U.R.S.S. în Danemarca, a oferit o recepție cu prilejul apropiatei plecări la Moscova a lui H. K. Hansen, prim ministru al Danemarcei, și a persoanelor care îl însoțesc. Plecarea a fost fixată pentru ziua de 2 martie.

TOKIO. După cum transmite agenția Kiodo Țusin, la 28 februarie s-a deschis la Tokio Conferința regională asiatică a Organizației Națiunilor Unite pentru problemele învățămîntului, științei și culturii (U.N.E.S.C.O.). La lucrările conferinței iau parte reprezentanții a 22 de țări printre care Uniunea Sovietică, India, Indonezia, Birmania, Afganistanul, Japonia, S.U.A., Anglia, Franța și alte țări. Scopul conferinței este să discute căile și mijloacele pentru întărirea prieteniei și colaborării între țările și popoarele din Asia.

NEW YORK. Un bombardier american a explodat în timpul zborului și s-a prăbușit peste clădirile unei ferme în apropiere de orașul Dayton (statul Ohio). Cele 11 persoane care se aflau pe bordul avionului au pierit carbonizate, iar clădirile fermei au ars pînă în temelie.

KUALA LUMPUR. La 26 februarie, primul ministru al Malayei, Tengku Abdul Rahman, a dus tratative cu ofițeri superiori britanici „cu privire la strategia militară care trebuie folosită în Malaya". Potrivit agenției United Press, Rahman va conduce „Consiliul pentru operațiunile militare, care va fi însărcinat cu desfășurarea generală a războiului împotriva comuniștilor malayezi".

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: BARBIERUL DIN SEVILLA — Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; ACULINA — Teatrul de Stat de Operetă; LA ORA 6 — Teatrul Armatei (sala Magheru); AVARUL — Teatrul Armatei (sala din calea 13 Septembrie); RĂZVAN ȘI VIDRA — Teatrul Municipal; HOȚII (orele 19) — Teatrul Tineretului; INTRIGA ȘI IUBIRE (orele 19) — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești; NORA — Studioul actorului de film „C. Nottara"; CU DRAGOSTEA NU-I DE GLUMIT — Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din calea Victoriei 174); SPECTACOL EXCEPȚIONAL — Circul de Stat.

CINEMATOGRAFE: VAGABONDUL (seria a II-a) complectare, LA NOI, LA TODIREȘTI — Patria, București, Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Gh. Doja, Arta, 1 Mai; VAGABONDUL (seria I-a) — Magheru, Victoria, Unirea, T. Vladimirescu, Miorița, Mosilor, Olga Bancic, Aurel Vlaicu; O NOAPTE PE MONT BLANC — Republica, Lumina, Libertății, FURTUNA EQUINOCȚIULUI — Filimon Sîrbu, V. Alecsandri, Al. Popov; TATA, MAMA, BONA SI EU — I. C. Frimu, Volga; LILIOMFI — Central; EI AU COBORÎT DIN MUNȚI — Popular; O CĂLĂTORIE ÎN EPOCA PREISTORICĂ — Maxim Gorki, Timpuri Noi; ALARMĂ ÎN MUNȚI și ȘURUBUL LUI MARINICA — Grivița, M. Eminescu; PE BARICADA — 8 Martie; ALI BABA ȘI CEI 40 DE HOȚI complectare, N. GRIGORESCU — Vasile Roaită: STELE PE ARIPI și PAGINI DIN LUPTA PARTIDULUI — Cultural; JAN HUS — C. David, Al. Sahia; FESTIVALUL TINERETULUI DE LA VARȘOVIA și CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE MOTOCROS — Flacăra; SEARA DE PRETECERE — Carpați; S-AU CUNOSCUT